SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 118, ЧИСЛО 45, П'ЯТНИЦЯ, 11 ЛИСТОПАДА 2011 РОКУ | 1893 | Vol. 118, No. 45, FRIDAY, NOVEMBER 11, 2011 | $1.00

Юлія Тимошенко закликає ЄС в листі з в'язниці: „Ратифікуйте цю Угоду!"

2 листопада колишній прем'єр-мністер України Юлія Тимошенко, засуджена несправедливим, політично мотивованим судом до семи років позбавлення волі, звернулася з відкритим листом-закликом до народів, парляментів та провідників Европейського союзу. Нижче подаємо цей текст (за „Українською правдою").

Дорога Европейська родино!

Сьогодні я звертаюсь до вас з-за ґрат і передаю це послання через мою родину, адже іншої можливости у мене немає.

Кілька кроків вздовж тюремної камери, кілька впоперек від стіни до стіни. Це і є мій периметр „свободи". Маленьке віконце, через схрещені арматури якого видно шматок осіннього неба...

Ціну свободи по-справжньому розумієш, коли її видно через заґратоване вікно. Саме тут особливо гостро сприймаєш усі виклики та загрози свободі свого народу.

Сім років тому, восени 2004-го, Україна після безкровної і мирної Помаранчевої революції відчула справжній смак справжньої свободи. То були величні події і великі часи. Країни вільного світу, здавалось, заздрили нам. Україна стала модною, до Києва приїжджали туристи, щоб вдихнути ковток свободи. На Єлисейських полях у Парижі та на віа Кондотті в Римі люди розкуповували з полиць все помаранчеве.

Я досі переконана, що революція 2004-го — одна з найвеличніших подій в нашій новітній історії та найвагоміший внесок України у демократичний досвід світу. Так, влада ув'язнила мене, сподіваючись, що це стане похоронним дзвоном для нашої демократії, але я вірю у перемогу свободи в нашій країні.



Юлія Тимошенко у вікні Лук'янівського слідчого ізолятора в Києві 4 листопада, коли учасникам віча біля в'язниці вдалося побачити її за ґратами. Присутні вітали Ю. Тимошенко гучними оплесками і випустили в небо червоні та білі повітряні кульки, до яких прикріплено плякат з написом „Юлі – волю". *Фото: УНІАН*

Сьогодні, восени 2011 року, свободу намагаються придушити, ув'язнити, депортувати з України. Мені ця влада дала сім років в'язниці, інші ж сидять за ґратами без суду, не знаючи, коли вони вийдуть на волю.

Треба назвати речі своїми іменами – в Україні встановлено авторитарний режим. Більше не існує розподілу влад на законодавчу, судову та виконавчу, вся влада знаходиться у руках однієї людини.

Метою режиму є тіньове збагачення за рахунок народу та державних ресурсів, які насправді належать усім українцям. Але для досягнення цієї мети владі потрібно ліквідувати демократію в Україні.

Я хочу дуже чітко заявити, хоч це важко визнавати, що зараз нам в Україні власними силами зупинити розвиток авторитаризму буде надзвичайно складно.

Занадто слабкими є внутрішні запобіжники, які могли б захистити нашу країну від цієї біди: громадянське суспільство – молоде; інститути демократії – і молоді, і слабкі; суди, парлямент, засоби інформації – повністю узурповані владою. Останнє, що зараз також знищується –

(Закінчення на стор. 3)

У Києві вшановано подвиг Василя Макуха

КИЇВ. – У центрі міста увечорі 6 листопада відбулася акція в пам'ять про Василя Макуха, який 5 листопада 1968 року, напередодні річниці Жовтневої революції, підпалив себе на Хрещатику на знак протесту проти комуністичної тоталітарної системи, колоніяльного становища України, політики русифікації та аґресії СРСР проти Чехословаччини.

В акції взяли участь близько 40 осіб, які стояли півколом навколо плякатів і вогників, з яких був викладений напис „Макух 43". На плякатах значилося: „Слава Герою України!", „Самоспаленням увійшов у безсмертя", „Нагорода! 1,000 гривень за фото самоспалення Василя Макуха 5 листопада 1968", „Згорів за Україну!", „Україна і світ забули, діяспора з США пам'ятає!".

На акції були присутні і виступили народний депутат України Володимир Яворівський, колишній політкаторжанин, правозахисник Василь Овсієнко, Євген Гірник – син Олекси Гірника, який спалив себе на Тарасовій горі, Юрій Макух – племінник Василя Макуха.

Нижче вміщено надісланий до „Свободи" спомин В. Овсієнка про подвиг В. Макуха.

43 роки тому, 5 листопада 1968 року, чужоземні інформаційні аґентства поширили повідомлення українського самвидаву: „Громадянин України Василь Макух, протестуючи проти комуністичного режиму, поневолення українського народу і аґресії СРСР проти Чехословаччини, здійснив у Києві акт самоспалення. Перед безпрецедентним і мужнім вчинком схиляє голови вся світова спільнота".

Колишній воїн Української Повстанської Армії, політв'язень В. Макух 5 листопада 1968 року, на Хрещатику, облився бензиною і підпалив себе. Палаючий смолоскип біг у напрямку площі Жовтневої революції (нині Майдан Незалежности) і вигукував: „Геть колонізаторів! Хай живе вільна Україна!" та гасла проти окупації Чехословаччини. Нажахані перехожі розбігалися. Обгоріле тіло міліціонер погасив своєю шинелею.

Наступного дня В. Макух помер. За годину до смерти він опритомнів. „Ви осиротили дітей", – сказав йому лікар. В. Макух відповів: „Вони ще будуть пишатися батьком. А нині ми всі сироти. Нині Україна – сирота".

Народився В. Макух 14 листопада 1927 року в селі Львівської области у селянській родині. Під впливом батька та сусідів Миколи і Петра Дужих (другий – відомий публіцист, редактор журналу Організації Українських Націоналістів „Ідея і чин") 1944 року вступив до УПА, служив у військовій розвідці. 15 лютого 1946 року в бою був поранений у ногу, схоплений НКВД і засуджений на 10 років ув'язнення і п'ять років обмеження в правах. Карався в таборах Мордовії та Сибіру. Після звільнення в 1955 році був висланий на спецпоселення. Остаточно звільнений 16 квітня 1956 року.

Колишнім повстанцям було заборонено

(Закінчення на стор. 3)



Під час громадської акції в пам'ять Василя Макуха 5 листопада в Києві. *Фото: УНІАН*

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

А. Могильова призначено прем’єром Криму

КИЇВ. — Президент України Віктор Янукович звільнив Анатолія Могильова з посади міністра внутрішніх справ України і призначив на цю посаду Віталія Захарченка. В. Янукович звільнив В. Захарченка з посади голови Державної податкової служби України. „Відповідно до Конституції України, Президент України В. Янукович погодив призначення А. Могильова на посаду Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим“, – йдеться в повідомленні Прес-служби Президента. Нагадаємо, попередній голова Ради міністрів Криму Василь Джарти помер 17 серпня у віці 53 років від раку. *(„Кореспондент“)*

Вища рада юстиції підозрює Судову палату ВСУ у порушенні суддівської присяги

КИЇВ. — Вища рада юстиції відкрила провадження за порушення суддівської присяги членами Судової палати з кримінальних справ Верховного суду України (ВСУ). Про це 7 листопада повідомив заступник Генерального прокурора Михайло Гаврилюк. За його словами, суддів Верховного суду звинувачують у тому, що у 2009-2010 роках вони незаконно змінили 15 особам вироки з довічного ув’язнення на 15 років позбавлення волі. М. Гаврилюк розповів, що до Вищої ради юстиції надійшли звернення народних депутатів, у яких містяться дані про порушення присяги вказаними суддями. Заступник Генерального прокурора зазначив, що до цих рішень частково причетний весь склад суддів вказаної палати ВСУ. Разом з тим, заступник Генерального прокурора зауважив, що відкриття провадження Вищою радою юстиції „ні в якому разі не пов’язане з ротацією у Верховному суді“, а також з переобранням найближчим часом його голови. У разі необхідности до Верховної Ради будуть внесені відповідні подання щодо суддів, які вчинили дії всупереч суддівській присязі. Також заступник Генерального прокурора повідомив, що частину суддів, які підозрюються у вчиненні незаконних дій, уже звільнено з посад за власним бажанням. Разом з тим, М. Гаврилюк не виключив, що стосовно окремих осіб, у разі прийняття відповідного рішення та за наявности підстав, буде відкрито кримінальне провадження. *(„Українська правда“)*

А. Садовий пропонує назвати львівське летовище іменем Данила Галицького

ЛЬВІВ. — Посадник Львова Андрій Садовий 7 листопада офіційно запропонував назвати Львівське летовище на честь засновника міста – князя Данила Галицького. А. Садовий вніс відповідну пропозицію на розгляд до Кабінету міністрів. Летовище пропонували назвати іменами Андрея Шептицького, Степана Бандери, Івана Франка або Івана Пінзеля. Але в інтернет-голосуванні з великим відривом переміг варіянт „князь Данило Галицький“. За нього віддали свої голоси 3,283 особи. На другому місці – назва „Степан Бандера“, яка дістала трохи більше 2,000 голосів. В опитуванні взяли участь понад 12 тис. осіб. *(„5-канал“)*

Державну податкову службу очолив Олександер Клименко

КИЇВ. — Президент України Віктор Янукович призначив Олександра Клименка головою Державної податкової служби України, повідомили 7 листопада на офіційному сайті глави держави. До цього О. Клименко був заступником голови цієї служби Віталія Захарченка, котрого призначено міністром внутрішніх справ. *(Бі-Бі-Сі)*

Хода комуністів обернулася сутичками з активістами „Свободи“

КИЇВ. — 7 листопада на Хрещатику, де ліві сили відзначали річницю Жовтневої революції, відбулося кілька бійок між представниками „Свободи“ і комуністами. Активісти „Свободи“ спробували зупинити ходу комуністів, які вирішили провести марш всупереч рішенню суду. Комуністи вирішили пройти проїжджою частиною Хрещатика від Бесарабської площі до Майдану Незалежности. Рух на чотирьох смугах головної вулиці Києва у зв’язку з цим частково перекрито. Низка активістів „Свободи“ спробувала перешкодити їх проходженню. Серед учасників бійки – член Всеукраїнського Об’єднання „Свобода“ Ігор Мірошниченко. Правоохоронці рознімали учасників, відокремлюючи їх один від одного. Під час руху колони в бік Майдану Незалежности представники „Свободи“ ще кілька разів намагалися їх зупинити. На підході до Майдану в перших рядах колони прихильників Комуністичної партії України йшли жінки та дівчата, які тримали транспарант „Комуністична партія України“. Поблизу Майдану перебувала велика кількість представників міліції, зокрема співробітників загонів спеціяльного призначення. Коли колона дійшла до Майдану, її знову атакували представники „Свободи“, також у колону полетіли яйця. Відразу після цього кілька бійців спецпідрозділу міліції припинили бійку, при цьому затримали кількох учасників з обох сторін. На Майдані Незалежности встановлено сцену для виступів незважаючи на те, що суд заборонив проводити масові акції в центрі Києва. *(„Кореспондент“)*

А. Яценюк знає, що влада зробить, коли інопланетяни захоплять Кабмін

КИЇВ. — Останні заяви Президента Віктора Януковича свідчать, що він не володіє ситуацією в державі і не керує державою. Про це 2 листопада повідомив провідник партії „Фронт змін“ Арсеній Яценюк. „Президент цілком серйозно стверджує дивні речі: про нібито підготування збройних нападів на органи влади, про пікетування Верховної Ради не „чорнобильцями“ та іншими „пільговиками“, а якимись багатими людьми з 30-тисячною пенсією“, – нагадав політик. „Президент має абсолютно всю владу, але не здатен звільнити навіть найбільш одіозних міністрів. Він уже рік їм погрожує, але сьогодні цей струс повітря знову не мав наслідків – Президент лише вкотре продовжує їхнє перебування на високих посадах“, – підкреслив А. Яценюк. „Це нагадує задзеркалля, паралельну реальність. Де ґарантія, що завтра вся країна не прокинеться з комендантським часом, який запровадять під приводом нападу інопланетян на Кабінет міністрів?“, – зазначив він. Провідник „Фронту змін“ вважає, що заяви Президента про „збройні напади“ можуть свідчити про пляни влади „закрутити гайки“ за білоруським сценарієм. А. Яценюк вважає, що такі заяви Президента в умовах політичної та економічної кризи є вкрай небезпечними, оскільки свідчать про втрату контролі над ситуацією. „Якщо голова держави настільки не володіє елементарною інформацією, то постає закономірне запитання: хто з його оточення вкладає йому в вуста заяви про чергову „змову лікарів“? Хто реально керує країною від імені В. Януковича? І чим це закінчиться?“, – зазначає політик. *(„Українська правда“)*

Зустріч „Україна-ЕС“ призначено на 19 грудня

КИЇВ. — Зустріч „Україна-Европейський союз“, на якому очікується оголошення про завершення переговорів щодо Угоди про асоціяцію, відбудеться 19 грудня. Про це 8 листопада повідомив заступник міністра закордонних справ України Віктор Майко. „Щойно стало відомо, що 19 грудня відбудеться зустріч „Україна-ЕС“, і до цієї дати ми повинні завершити всі політичні переговори“, – сказав В. Майко. При цьому він наголосив, що на зустрічі буде офіційно оголошено про завершення переговорів між Україною та ЕС щодо Угоди про асоціяцію. Раніше стало відомо, що зустріч проведуть у Києві. Прем’єр-міністер Микола Азаров заявив, що Україна зробить все від неї залежне для того, щоб договір про асоціяцію з ЕС було підписано до кінця року. *(„Кореспондент“)*

Електронна бібліотека України у Могилянці

КИЇВ. — Понад два роки існування проєкту його популярність серед користувачів стрімко зростає і за останніми даними становить 200 тис. завантажень за рік. З стрімким розвитком цифрових технологій багато традиційних бібліотек сьогодні переходять на електронний формат. Втім, доступом до світових електронних ресурсів похвалитись можуть не багато книгозбірень. В Україні єдина електронна бібліотека, яка дає таку можливість, існує на базі Києво-Могилянської академії. Для українських студентів та науковців доступ до світових наукових ресурсів став простішим завдяки проєктові Електронна бібліотека України. Ідея створення електронної бібліотеки належала Києво-Могилянській фундації Америки. Ця недержавна організація була створена у США для підтримки діяльности Києво-Могилянської академії. За словами президента фундації Марти Фаріон, згодом проєкт створення електронної бібліотеки вийшов за рамки одного університету і став національним. „Електронна бібліотека України базується у відновленій бібліотеці Могилянки, яка відповідає технічним потребам такого проєкту і дає можливість встановити портали. Проєкт вдалося реалізувати не в останню чергу завдяки підтримці діяспори, зокрема Фундації родини Омеляна і Тетяни Антоновичів“, – каже М. Фаріон. *(„Голос Америки“)*

В. Янукович змінив губернаторів Львівщини та Запоріжжя

КИЇВ. — Після візити Віктора Януковича до Кабінету міністрів 2 листопада звільнено губернаторів Львівської та Запорізької областей Михайла Цимбалюка і Бориса Петрова, повідомили у прес-службі Президента України. Замість них В. Янукович призначив головою Львівської обласної державної адміністрації екс-главу „Укрзалізниці“ Михайла Костюка. А губернатором Запорізької области став народний депутат від Партії Регіонів Олександер Пеклушенко. Раніше того ж дня прем’єр Микола Азаров розкритикував голів обласних адміністрацій Львівської та Запорізької областей за погану роботу на посадах. „Дуже погані справи у Львівській області. Будівництво виросло менше, ніж на 1 відс. При тому, що там за рахунок бюджету побудували стадіон і летовище“, – сказав М. Азаров. „Тут суттєві недопрацювання губернатора М. Цимбалюка“, – звернувся М. Азаров до Президента. Прем’єр також розкритикував керівника Запорізької области Б. Петрова. „Обсяг інвестицій в Запорізьку область знизився на 32 відс. Тоді як по Україні він збільшився на 16 відс. Вкрай незадовільно працює керівництво области“, – сказав М. Азаров. Нагадаємо, раніше повідомлялося, що М. Цимбалюк пропонував міським депутатам-підприємцям оплатити відкриття стадіону „Арена Львів“ в обмін на місця в парляменті. *(„День“)*

Розпочалася европейська конференція з місцевого самоврядування

КИЇВ. — 3 листопада в Києві розпочалася европейська конференція з проблем місцевого самоврядування. Її учасники визначали, як збільшити вплив місцевих громад на соціяльно-економічну політику держави. „Головною метою є обговорення шляхів розвитку, правових та інституційних засад місцевої і реґіональної демократії, буде представлено стратегію іновацій, обговорено законодавчі аспекти до удосконалення системи місцевого самоврядування в Україні“, – сказав речник Міністерства закордонних справ України Олександер Дикусаров. Україна приймає конференцію у рамках головування в Раді Европи. Европейські фахівці попередньо запропонували Україні створити Центр для проведення експертизи реформи місцевого самоврядування, підкреслив О. Дикусаров. *(Радіо „Свобода“)*

В Україні у 2012 році відзначатиметься 100-річчя скавтського руху

КИЇВ. — 1 листопада Верховна Рада України ухвалила рішення про відзначення на державному рівні 100-річчя українського скавтського руху.

За ухвалення відповідного рішення проголосувало 269 народних депутатів з 347 зареєстрованих у сесійній залі. Згідно з ухваленим рішенням, 100-річчя скавтського руху відзначатиметься у 2012 році, і уряд має затвердити плян заходів щодо відзначення цієї дати. Автором проєкту є народний депутат України Андрій Пінчук.

Постанова отримала підтримку Комітету ВР з питань культури і духовности під керівництвом народного депутата Володимира Яворівського. Проєкт Постанови було підтримано Пластом, а також Національною організацією скавтів України та іншими всеукраїнськими скавтськими організаціями.

У пояснювальній записці до документу зокрема йдеться: „Першу пластову присягу було складено у квітні 1912 року, і цього ж року скавтський рух поширився по всій території сучасної України. Саме ці події і пропонується відзначити згаданою Постановою".

Постановою рекомендовано Кабінетові Міністрів України утворити Організаційний комітет з підготування і проведення заходів щодо відзначення 100-річчя українського скавтського руху; розробити і затвердити плян заходів щодо відзначення 100-річчя українського скавтського руху, вирішити питання щодо його фінансового та матеріяльно-технічного забезпечення.

Рекомендовано Державному комітетові телебачення і радіомовлення України організувати тематичні теле- і радіопрограми, присвячені діяльності українських скавтських організацій, випуск документального фільму, та забезпечити висвітлення в засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 100-річчя українського скавтського руху; підготувати та видати матеріяли про історію заснування скавтінґу в Україні.

Представник Крайової пластової ради Юрій Юзич зазначив: „Дуже символічно вийшло з датою прийняття Постанови – 1 листопада. Саме від цієї дати 1911 року в 1920-их роках Пласт прийняв рішення про ведення літочислення українського скавтінґу (тобто кожного 1 листопада починався новий пластовий рік). Підставою цієї дати скоріш за все була дата утворення перших українських скавтських гуртків під керівництвом майбутнього полковника Армії УНР Івана Чмоли. Джерела не вказують дати, але стверджують, що це було восени 1911 року, відповідно, можливо, що саме 1 листопада". *(УНІАН, Пласт-Національна скавтська організація України, Київський осередок)*

Будь іскрою

Пісня до 100-річчя Пласту

Пліч-о-пліч сто літ ми гартуєм тіло й дух
Крокуєм завзято, тут кожен твій друг
У серці надія і віра свята,
У діях ми певні, в нас воля тверда.
Приспів:
Будь іскрою і запали собою життя,
Будь іскрою, освічуй людям шлях,
Будь іскрою любови та завзяття,
Будь іскрою як мрієш бачити багаття,
Будь іскрою
Разом на світанні присягу ми склали
І честю своєю її ми берегли,
Щоб гордо зі співом нам по шляху іти
І пластову лелію понести крізь віки
Приспів

Юлія Тимошенко...

(Закінчення зі стор. 1)

надія на чесні вибори.

Щоб почати відроджувати нашу свободу, нам невідкладно потрібна допомога світової демократичної спільноти. Такою першою невідкладною допомогою є підписання Угоди про асоціяцію та зону вільної торгівлі між Україною та Европейським союзом.

Для України підписання цього документу – це історичний прорив до европейської мрії, це остаточне ствердження та захист нашої незалежности, це надія на свободу та гідне життя для 47 мільйонів українців, це шанс ліквідувати авторитаризм.

Я хочу подякувати Европейській родині за те, що під час підготування проєкту цієї Угоди ви вже надали Україні унікальні можливості, яких у нас в таких переговорах ніколи не було. Це підтвердження щирости та відданости европейських народів ідеї евроінтеґрації України.

Але вже є очевидним, що підписання Угоди сьогодні опинилося під загрозою зриву, все реальнішим стає провал европейських прагнень України. Це може стати трагедією, яка затьмарить майбутнє України на довгі роки.

Наша европейська перспектива опинилася під загрозою не через Европу, а через свідомий розрахунок української влади. Схоже, режим готовий знищити всі паростки демократії та відмовитись від дотримання европейських цінностей, як того вимагатиме підписання Угоди про вільну торгівлю.

20 років надій на приєднання до европейської родини, на остаточне звільнення від гіркого радянського спадку знищуються через жадобу українського президента та його оточення до влади та багатства.

Президент Віктор Янукович та уряд порушують усі передумови підписання Угоди. Це відбувається не випадково, не через непорозуміння, не тому, що вони не знають як, або не розуміють, що таке европейський шлях. Вони свідомо, пляново, цинічно зривають процес европейської інтеґрації України та переорієнтовують зовнішньополітичний курс на протилежний.

Саме тому я зараз звертаюся до вас – народів, парляментів та провідників дружньої Европейської родини – з проханням не відмовлятись від підписання та ратифікації Угоди з Україною через розчарування зневажливим ставленням В. Януковича до Европи.

Я прошу вас не звертати увагу на свідомий саботаж цього процесу українською владою.

Я прошу вас не голосувати проти цієї Угоди, навіть якщо ви вважаєте, що це покращить мої шанси вийти на волю.

Я зовсім не хочу, щоб европейське майбутнє моєї країни залежало від мого власного комфорту.

Владна, кримінальна олігархія і український народ – це не одне й те саме. У них різні цілі та різні моральні цінності. Олігархії потрібні беззаконня, безконтрольність, безвідповідальність, економічна тінь та диктатура, що несумісні з европейськими цінностями.

А український народ своєю мужністю та стійкістю перед обличчям жорстокого свавілля продемонстрував, що свобода, справедливість та солідарність є його головними цінностями.

Українці прагнуть відчути себе повноцінними членами европейської родини, нарешті покінчити з пострадянськими метастазами, зачинити раз і назавжди двері у тоталітарне минуле.

Я зараз звертаюся до вас з проханням: при прийнятті доленосного рішення про підписання та ратифікацію Угоди віддати перевагу европейським прагненням українського народу та проіґнорувати заздалегідь спляновані дії української влади, спрямовані на зрив цього історичного прориву до Европи.

Коли я звертаюся до вас, перед моїми очима стоять сотні тисяч кращих синів та доньок України, які віддали своє життя, віками виборюючи незалежність нашої держави.

У мене перед очима стоять мільйони українців, вбиті голодом в 1930-их роках тільки за те, що вони любили Україну; мільйони людей, які вийшли на засніжені вулиці Києва сім років тому в надії на Свободу.

Я бачу обличчя мільйонів молодих людей, які сьогодні задихаються під тиском авторитарного режиму і мріють про те, щоб нарешті вийти із замкненого кола минулого та стати громадянами вільної Европи. Не зруйнуйте їхню мрію, не карайте їх за злочини українського режиму.

Саме заради них усіх я прошу вас підписати та ратифікувати Угоду з Україною, навіть якщо українська влада свідомо не виконає умов останньої резолюції Европарляменту.

Бо для України це не лише підписання офіційного документу, це – відродження нашої довгоочікуваної Свободи, збереження нашої вистражданої незалежности, право на европеїзацію життя мільйонів українців. Все це зараз у ваших руках.

Я знаю, що вам зараз теж не просто: ЕС бореться зі світовою фінансовою кризою, остання хвиля розширення Европейського союзу та адаптація Лісабонської угоди потребує максимальної енергії та уваги. Але велика місія Европейської родини полягає в тому, щоб нести справжні цінності іншим братнім европейським народам, гармонізувати життя нашого нестабільного світу, і ви з честю виконуєте це завдання. Ми, вільні українці, дивимося на вас з надією.

Я знаю, що однією з умов підписання Угоди про асоціяцію є моє звільнення з-за ґрат як свідчення припинення політичних репресій та розправи з опозицією.

Президент В. Янукович свідомо не виконує цю умову. Сьогодні я прошу вас, з усією силою переконання, підписати Угоду про асоціяцію та зону вільної торгівлі у будь-якому випадку.

Я не можу допустити, щоб моя несвобода стала причиною повного краху европейської мрії українців. Вірю, що ви не залишите Україну в біді та допоможете українцям звільнитись із в'язниці несвободи, безправ'я, безнадії та авторитаризму, яку вибудовує навколо них В. Янукович.

...Я закінчую писати це звернення у своїй камері ввечорі. Десь там, за тюремними стінами, сідає сонце. Але я точно знаю, що скоро воно знову зійде над моєю рідною Україною. Це буде сонце свободи, гідности та величі вільних людей, які заслуговують на майбутнє в об'єднаній і вільній Европі.

Проголосуйте та ратифікуйте цю Угоду, і це буде наша з вами спільна перемога над авторитаризмом.

У Києві ...

(Закінчення зі стор. 1)

повертатися в західну Україну, то В. Макух поїхав у Дніпропетровськ до знайомої з спецпоселення політв'язнів артистки Лідії Запари, відбудував її хатину, одружився з нею. Працював на тяжких роботах, але закінчив вечірню школу, вступив на педагогічний факультет університету, з якого його виключили за те, що приховав від приймальної комісії судимість.

Вражало В. Макуха, що з його дочки Олі та сина Володимира в дитячому садку і в школі однолітки насміхаються через їхню українську мову.

Дошкульна критика роману Олеся Гончара „Собор" в пресі і брутальна окупація Чехословаччини військами Варшавського договору обурили В. Макуха.

У жовтні 1968 року він узяв відпустку і поїхав до сестри на Львівщину, звідки з трилітровим слоїком бензини приїхав у Київ, де готувалася акція протесту проти окупації Чехословаччини, яка не відбулася. Тоді В. Макух запротестував сам…

У той час в Москві заявили протест Наталя Горбаневська, Лариса Богораз, Павло Литвинов, Володимир Дремлюга, Костянтин Бабицький, Вадим Делоне, Віктор Файнберґ. Усі були ув'язнені.

Чеський студент Ян Палах вчинив самоспалення на Вацлавській площі в Празі 16 січня 1969 року.

Микола Береславський з Дніпропетровщини намагався спалитися у вестибюлі Київського університету ім. Тараса Шевченка 10 лютого 1969 року, протестуючи проти русифікації.

Колишній повстанець і політв'язень Олекса Гірник спалився на Чернечій горі в Каневі 21 січня 1978 року. Патріярх Мстислав (Скрипник) побував там 22 травня 1991 року і сказав: „Він усього себе віддав Україні, без останку". Те саме можна сказати й про В. Макуха.

Громадськість України домагається присвоєння В. Макухові звання Героя України та встановлення пам'ятної таблиці біля місяця його героїчного вчинку.

АМЕРИКА І СВІТ

США готові до співпраці з поміркованими ісламістами

ВАШІНҐТОН. — Вашінґтон готовий співпрацювати з поміркованими ісламістськими політичними силами, які можуть прийти до влади у країнах „арабської весни". Про це заявила 8 листопада Державний секретар Гіларі Клінтон. За її словами, умовами такої співпраці є визнання ісламістами демократії і верховенства закону, повага до прав жінок та меншин. Г. Клінтон також назвала „помилковим і образливим" твердження про те, що іслям не сумісний з демократією. На нещодавніх виборах у Тунісі перемогла поміркована ісламістська партія „Ен-Нагда". За прогнозами, значні шанси на перемогу поміркованї ісламісти також мають в Єгипті та Лібії, де покищо лише готуються до перших після повалення авторитарних режимів виборів. (*Радіо „Свобода"*)

Д. Медведєв та А. Меркель відкрили газопровід „Північний потік"

ЛЮБМІН, Німеччина. — У місті Любмін на березі Балтійського моря 8 листопада Президент Росії Дмитро Медведєв та Канцлер Німеччини Анґела Меркель взяли участь у відкритті найдовшого у світі морського газопроводу, який здійснюватиме комерційне постачання російського газу в Европу. Довжина газопроводу „Північний потік" – 1,224 кілометри. Це новий маршрут експорту російського газу на европейський континент. Цільові ринки постачання – Німеччина, Великобританія, Голяндія, Франція, Данія та інші країни. Потужність першої гілки газопроводу – 27.5 млрд. кубометрів у рік. З пуском другої гілки газопроводу його пропускна здатність збільшиться до 55 млрд. кубометрів. За даними міжнародного аґентства оцінювань „Fitch", пуск нового газопроводу неґативно позначиться на компанії „Нафтогаз України", оцінювання якої знизилося за останні місяці. Експерти „Fitch" підрахували, що обсяг транспортування газу, а відтак прибутки української компанії після введення в дію „Північного потоку" знизяться приблизно на 20 відс., починаючи з 2012 року. Згідно з прогнозами експертів, імпорт російського газу до країн Европейського союзу зросте у найближче десятиліття приблизно на 200 млрд. кубометрів, або більш ніж на 50 відс. Завдяки прямому сполученню найбільших у світі запасів газу, розташованих у Росії, з европейською газотранспортною системою, „Північний потік" здатний задовольнити близько 25 відс. додаткових потреб Европи. (*„Голос Америки"*)

Азія не застрахована від проблем еврозони

ПЕКІН. — Голова Міжнародного валютного фонду Крістін Лаґард 9 листопада застерегла, що світову економіку чекає „втрачене десятиліття", якщо країни не працюватимуть разом. Такі заяви вона зробила на початку своєї дводенної візити до Китаю, яка, за очікуваннями, буде присвячена борговій кризі в еврозоні. К. Лаґард сказала, що Азія не матиме імунітету до проблем, перед якими зараз постала еврозона. Кореспонденти кажуть, що европейські провідники сподіваються на інвестиції Пекіну в антикризовий фонд Европейського союзу, але Китай покищо без ентузіязму ставиться до цієї ідеї. (*Бі-Бі-Сі*)

Франція попередила Іран про „жорсткі санкції" через ядерну програму

ПАРИЖ. — Міністер закордонних справ Франції Ален Жюпе 9 листопада остеріг Іран щодо можливости запровадження жорстких санкцій, якщо Теґран не врахує вимоги міжнародної спільноти щодо ядерної програми Ірану. За словами А. Жюпе, Франція готова застосувати „безпрецедентні санкції" відносно Теґрану, якщо той відмовиться від співпраці з ядерної програми. Раніше Міжнародна аґенція з атомної енергії (МАГАТЕ) заявила, що має інформацію, яка вказує на те, що Іран проводить випробування, „пов'язані з виготовленням ядерного вибухового пристрою". У свою чергу Президент Ірану Махмуд Ахмадінеджад відкинув ці заяви і сказав, що вони ґрунтуються на недостовірній інформації, яку надали США. Президент Ірану також підкреслив, що Теґран „ні на йоту" не відступить від своєї ядерної програми. (*Бі-Бі-Сі*)

Уряд Польщі подав у відставку

ВАРШАВА. — Голова Ради міністрів Польщі Доналд Туск оголосив 8 листопада про відставку свого уряду. Згідно з польською конституцією, відставка уряду відбувається під час першого засідання новообраного парляменту країни. Лист з цього приводу під час першого засідання новообраного Сейму Польщі зачитав найстарший за віком колишній маршалок нижньої палати парляменту країни Юзеф Зих. „Письмова форма" відставки уряду Д. Туска викликала обурення в опозиційних депутатів. Зокрема депутати Союзу Демократичної Лівиці вважають, що прем'єр мав оголосити про відставку уряду особисто під час виступу в парляменті. Президент Польщі Броніслав Коморовський прийняв відставку Ради міністрів і доручив нинішнім міністрам виконувати свої обов'язки до створення нового уряду. Крім того, глава польської держави дав доручення Д. Тускові, партія якого „Громадянська плятформа" перемогла у парляментських виборах, зформувати новий уряд. Згідно з польським законодавством Д. Туск на формування нового складу Ради міністрів матиме два тижні. Згодом, найпізніше – до 22 листопада, Президент Польщі має схвалити новий склад уряду. Після цього упродовж двох тижнів Рада міністрів має отримати вотум довіри Сейму країни. У день голосування за вотум довіри до уряду прем'єр-міністер виголосить промову у нижній палаті парляменту. У ній він повинен визначити першочерговості праці Ради міністрів Польщі на наступні чотири роки. Правлячу коаліцію у Сеймі знову формуватимуть „Громадянська плятформа" Д. Туска разом з Польською селянською партією Вальдемара Павляка. Таким чином, прем'єром і віце-прем'єром у новому уряді залишаться, відповідно, Д. Туск і В. Павляк. Польські засоби масової інформації прогнозують значні зміни у складі уряду. Водночас збереження своїх посад пророкують нинішньому керівникові Міністерства закордонних справ Радославові Сікорському і міністрові фінансів країни Яцекові Ростовському. (*„День"*)

Переможець маратону серед чоловіків – кенієць

НЮ-ЙОРК. — 6 листопада Джефрі Мутай з Кенії став переможцем Ню-Йоркського маратону серед чоловіків, і до того ж встановив новий рекорд. Дж. Мутай показав вислід за дві години, 5 хвилин і 6 секунд. Цим самим він перевищив попередній світовий рекорд, встановлений понад 10 років тому Тесфає Джифаром з Етіопії. На початку цього року нинішній чемпіон уже відзначився в історії, коли став переможцем маратону в Бостоні. Втім, цікавіша боротьба точилася у Ню-Йорку серед жінок. Переможниця Фаєргівот Дадо з Етіопії всього на чотири секунди перегнала своїх опонентів: народжену в Етіопії Бузунеш Дебу і кенійку Мері Кейтані, якій ще до змагань пророчили перемогу. Загалом у забігу на 42 кілометри взяло участь близько 45 тис. осіб. (*„Голос Америки"*)

С. Берлусконі не братиме участи в позачергових виборах в Італії

РИМ. — Прем'єр-міністер Італії Сільвіо Берлусконі 9 листопада заявив, що не братиме участи в позачергових виборах, які можуть бути оголошені після його відставки. Напередодні італійський прем'єр повідомив про намір залишити свою посаду після ухвалення парляментом закону про економічні реформи. Очолювана С. Берлусконі партія наполягає на проведенні позачергових виборів, натомість опозиція вважає за необхідне формування уряду національної єдности. Президент Італії Джорджіо Наполітано повідомив про початок консультацій з усіма провідними політичними партіями після ухвалення нового бюджетного пляну. Очікується, що голосування про реформи в обох палатах парляменту відбудеться протягом найближчих тижнів. (*Радіо „Свобода"*)

Франція запроваджує жорсткі заходи економії

ПАРИЖ. — 7 листопада у Франції було оприлюднено плян економії державного бюджету. Це відбувається в час, коли зростають побоювання, що проблеми з дефіцитом бюджету пошириться з Греції на інші країни еврозони. Представляючи цей плян, французький прем'єр-міністер Франсуа Фійон зазначив, що кроки зменшення витрат та підняття податків, що сукупно дають мільярди долярів економії, є найжорсткішими за останні пів століття. Під час прес-конференції, присвяченої цьому питанню, він заявив, що слово „банкрутство" перестало бути абстракцією. Ф. Фійон сказав, що збереження економічного, фінансового та соціального суверенітету Франції вимагає спільних дій та навіть жертв. До пляну входить підняття пенсійного віку до 62 років до 2017 року та збільшення податків для підприємництва. Ці кроки запроваджено з метою подолати дефіцит державного бюджету до 2016 року. Політологи вважають, що цей плян буде мало популярним та ще більше підірве можливості Ніколя Саркозі на переобрання на наступних президентських виборах, що мають відбутися через пів року. Урядовий плян економії вже зазнав значної критики з боку опозиційної Соціялістичної партії та профспілок. На думку їхніх провідників, запропоновані заходи ще більше зменшать платоспроможність французьких платників податків та спричинять ще глибшу економічну рецесію в країні. (*„Голос Америки"*)

Н. Саркозі назвав прем'єра Ізраїлю Б. Нетанягу „брехуном"

КАНИ, Франція. — Президент Франції Ніколя Саркозі назвав прем'єр-міністра Ізраїлю Беніяміна Нетанягу „брехуном" у розмові з Президентом США Бараком Обамою, яку підслухали журналісти. „Я не можу більше його бачити, він брехун," – сказав французький Н. Саркозі. „Вас, можливо, від нього нудить, а я повинен мати з ним справу щодня," – відповів Б. Обама. Ці репліки президентів під час зустрічі Великої двадцятки процитував французький сайт „Arret sur Images", і їх підтвердили інші засоби масової інформації. Однак, про розмову, підслухану кореспондентами на прес-конференції, повідомили не одразу. (*Бі-Бі-Сі*)

У Китаї 10 відс. земель забруднені важкими металами

ПЕКІН. — 10 відс. сільськогосподарських земель у Китаю містять надмірну кількість важких металів, таких як свинець, ртуть та кадмій. Китайське міністерство охорони довкілля 7 листопада повідомило, що забруднення ґрунту виникло через воду і токсичні відходи. Речник міністерства також сказав, що в січні та лютому було занотовано 11 випадків забруднення, у дев'яти з них причиною був свинець. Вплив важких металів може ушкоджувати нервову та репродуктивну систему і нирки. (*Бі-Бі-Сі*)

Лікаря М. Джексона визнали винним у ненавмисному вбивстві

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. — Суд Лос-Анджелесу 7 листопада визнав винним Конрада Мурі, особистого лікаря Майкла Джексона, у ненавмисному вбивстві співака. Рішення ухвалила колегія присяжних. Суд засудив 58-річного К. Мурі до чотирьох років тюрми і позбавив його права займатися лікарською практикою. Члени родини М. Джексона, зокрема його сестра Латоя, присутня на в суді, розплакалися після оголошення вироку. Лікар К. Мурі вважає себе невинним. Він неодноразово наголошував, що співак сам контролював дозу снодійного. М. Джексон помер у червні 2009 року від передозування ліками. (*Радіо „Свобода"*)

КОМЕНТАР

Чому Юлію Тимошенко ув'язнили і чому її не звільнять

Нижче пропонуємо найбільш характерні уривки з доповіді політолога д-ра Тараса Кузя перед Комітетом закордонних справ і міжнародного розвитку Парляменту Канади 20 жовтня цього року.

...Завдання моєї доповіді – пояснити процес вироблення рішень в адміністрації Президента Віктора Януковича і рівень політичної культури цих рішень. Це якраз ті два чинники, які західні політики розуміють не досить добре.

Сучасні українські еліти, як і їх радянські попередники, мають дуже слабкий зв'язок з суспільством, не відчувають жодної відповідальности перед ним – частково тому, що їх ніколи не змушували звітувати за свої вчинки. Українські еліти позбавлені моральних принципів, вихованости й порядности, вони вірять у те, що живуть у макіявелівському світі, де ціль завжди виправдовує засоби. Помаранчева революція 2004 року була єдиним часовим проміжком в історії незалежности України, коли її еліти справді боялися відповідальности перед громадянами й виборцями.

Довіра населення до владних інститутів дуже низька, більшість українців не вірить, що живе у демократичній країні, а 80 відс. громадян вважають, що країна рухається в неправильному напрямку.

Особисті й підприємницькі інтереси для еліт набагато важливіші за національні інтереси України. Особисті мотиви, такі, наприклад, як намагання помститися Юлії Тимошенко за усунення непрозорого посередника „РосУкрЕнерґо" з газових взаємин України та Росії в контракті 2009 року, для них важливіші, ніж европейська інтеґрація. Підписання Угоди про асоціяцію (яка включатиме безвізовий режим і Угоду про поглиблену та всеохопну зону вільної торгівлі) з Европейським союзом менш важливе, ніж особисте збагачення – навіть попри те, що ця угода принесе користь країні та її громадянам.

Для еліт Україна є дійною коровою, з якої вони випомповують сировину та фінансові ресурси і згодом витрачають їх, передусім у Західній Европі, де більшість українських можновладців мають будинки та свої підприємства і де вчаться їхні діти. Українські олігархи Рінат Ахметов і Віктор Пінчук в 2009-2011 роках здійснили два найдорожчих придбання нерухомости в історії Великобританії, які разом склали 220 млн. фунтів стерлінґів (400 млн. дол.).

Коли нинішній Президент В. Янукович був Прем'єр-міністром (2006-2007), його уряд самочинно захопив маєток радянських часів поблизу Києва (Межигір'я), який згодом став його розкішним домом, що засоромив би власників домівок у лондонському Найтсбриджі чи торонтському Ровздейлі. В. Янукович побоюється, що коли він програє президентські вибори 2015 року Ю. Тимошенко, вона знову націоналізує приватизовану ним власність.

...Обрання В. Януковича президентом змінило склад українських еліт із „старорежимних" можновладців часів Леоніда Кравчука і Леоніда Кучми (які були вихідцями з радянської номенклятури) на „нуворишів", які здобули гроші та владу протягом 1990-их років „дикого капіталізму". В. Янукович, представник другої групи, двічі відбував ув'язнення за кримінальні злочини в роки своєї молодости і має скромне походження. Дві важливі відмінності між „старорежимними" можновладцями і нуворишами полягають у тому, що представники другої групи потребують демонстрації свого багатства і статусу, а також є значно менш освіченими. В. Янукович став кандидатом і доктором наук, що було важливо для його статусу під час перебування на посаді губернатора Донецької области, однак, проводив дослідження і писав наукові праці зовсім не він.

... У політичну культуру Партії Реґіонів і клану „донецьких" міцно вкорінений „мачизм", на що вказує те, як вони здійснюють державну політику та реаґують на прояви незадоволення суспільства. Ця мачистська культура найяскравіше проявляє себе у ставленні до жінок і призводить до нездатности „реґіоналів" справлятися з енерґією Ю. Тимошенко. Нинішній уряд (який з березня 2010 року очолює Микола Азаров) – перший в історії незалежної України, у складі якого немає жодної жінки.

Політична культура представників Партії Реґіонів проявляється в їхньому бажанні монополізувати політичну й економічну владу і створити умови для збереження її у своїх руках назавжди. Відповідно, будь-які загрози їхній владі необхідно ліквідовувати, і заради досягнення цієї мети можна використовувати будь-які засоби. Покарання Ю. Тимошенко у вигляді семи років ув'язнення та трьох років позбавлення права обіймати державні посади не дозволить їй взяти участь у наступних чотирьох виборах.

Таке ставлення зумовлюється тим, що для „реґіоналів" перебування поза владою дуже небезпечне. Більшість у парляменті вимагає нового виборчого закону, який уже було розроблено для перемоги Партії Реґіонів. Протягом вересня-жовтня 2011 року проєкт цього закону розкритикували Міжнародна фундація виборчих систем і Венеційська комісія Ради Европи.

Найбільшу складність у дотриманні критеріїв ЕС для В. Януковича складає навіть не вимога звільнити Ю. Тимошенко, а вимога ґарантувати їй вільну участь у політичному житті країни. Тому, аби виграти вибори 2012 і 2015 років, В. Янукович буде тримати Ю. Тимошенко у в'язниці. Якщо ж Ю.Тимошенко під тиском Заходу випустять, В. Янукович зазнає подвійної поразки. По-перше, він втратить обличчя перед своєю партією, командою і партнерами. В Україні страх перед покаранням є важливим способом утримання потенційно незгідних еліт „на повідку", зокрема перекриваючи доступ опозиції до фінансо-

(Закінчення на стор. 9)

НА ТЕМИ ДНЯ

Незалежна Українська держава постала з попелу тиранії

1 грудня у Вашінґтоні 20-ту річницю Незалежности України разом з представниками громади святкуватиме Іван Драч, один із засновників і колишній голова Народного Руху України. Об'єднавши у собі демократичні організації, Рух став однією з головних сил, що проклали шлях до відродження незалежности України.

Завдяки зусиллям депутатів-членів Руху Верховна Рада прийняла Декларацію про державний суверенітет 16 липня 1990 року і Акт проголошення незалежности України 24 серпня 1991 року. Саме активна позиція Руху забезпечила результат референдуму 1 грудня 1991 року, коли громадяни України майже одностайно підтримали Акт проголошення незалежности.

Поява Руху у 1989 році супроводжувалася пропаґандистською кампанією, яка мала на меті дискредитувати організацію і її основну ідею – існування України як незалежної держави. Ось чому 21 рік тому тодішній голова Секретаріяту Руху, колишній радянський політв'язень Микола Горинь приїхав до Вашінґтону, щоб донести до всіх, хто сумнівався, що не пройде й 10 років, як світ стане свідком народження незалежної України. Його передбачення справдилося через 18 місяців.

До слів М. Гориня у столиці США поставилися скептично, оскільки усі вірили, що Радянський Союз міцний, як моноліт. У 1990 і 1991 роках багато хто в уряді і поза ним вважав, що народ України не підтримає Декларацію Незалежности, що захід України підтримає, а схід – ні, що на вулицях проллється кров.

Усе ж М. Горинь вірив, що ослаблена тиранія впаде. Він ніколи не припиняв вірити у краще майбутнє України. Саме цю віру у незалежну державу, мрію про те, що рано чи пізно народ України матиме право самостійно визначати свою долю, невтомну працю десятків мільйонів людей, буде вшановано 1 грудня цього року у Вашінґтоні.

Необхідно пам'ятати, що впродовж усіх цих років українці наполегливо демонстрували відданість саме мирному і демократичному шляху розвиткові. Святкуючи, згадаймо українську історію – час пригнічення, трагедій і скорботи. Трагічна історія України зобов'язує нас відзначити унікальну подію, якою є мирне, безкровне здобуття української незалежности.

Ця подія стає ще унікальнішою, якщо ми порівняємо її з тим, що відбувається зараз у багатьох частинах світу. Українська історія має нагадувати нам, що народ України завжди переборював найтяжчі випробування. Попри усі труднощі, з якими Україні доводилося стикатися за останні 20 років, є речі, якими українцям варто пишатися: кордони України непорушні, Україну не втягнули в жодну війну, країна має одну з найсильніших економік з-поміж 15 колишніх радянських республік і найбільш активне громадянське суспільство, і, не забуваймо, демократію. Держава почала повертати собі свою історію, багатовікову культурну спадщину і визнавати досягнення тих, чиє коріння в Україні.

Ми повинні показати громадянам України, що ми визнаємо й цінуємо усе те, чого вони досягли, і те, за що борються зараз.

Запрошуємо вас приєднатися до нас і разом вшанувати й підтримати незалежність народу України та його демократичний вибір.

Надія МакКонел,
Вашінґтон

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Готується громадська кампанія „Чесно"

Громадські активісти, експерти та журналісти України розпочали громадську кампанію „Чесно", яка повинна збільшити вплив виборців на формування відповідальнішого парляменту. Перше засідання організаційного комітету, яке відбулося 29 і 30 жовтня у приміщенні Громадського об'єднання „Інтерньюз-Україна", зібрало понад 50 учасників з різних реґіонів країни.

„Це не перший випадок, коли громадськість гуртується і хоче зформувати дієву стратегію на виборчу кампанію. Перед наступними виборами до Верховної Ради це завдання набуває особливої ваги", – зазначив голова Комітету виборців України Олександер Черненко.

Кампанія „Чесно" випрацює громадські критерії чесних парляментарів та запропонує політичним силам публічно визнати ці критерії і користуватися ними для визначення кандидатів у мажоритарних округах.

Серед критеріїв: підозри у корупції, основані на публічних згадках, які піддаються перевірці; нездатність пояснити різницю між офіційно задекларованими статками й доходами; неперсональне голосування у парляменті; зафіксоване перешкоджання в роботі журналістів та інші.

Кампанія висуне вимоги до політичних сил не допустити до наступних виборів тих депутатів, які будуть визнані громадськістю недоброчесними. „Політики почнуть звітувати й виконувати закони, коли побачать, що українські виборці від них цього жорстко вимагають", – вважає Вікторія Сюмар, керівник Інституту масової інформації.

Учасники організаційного комітету на своєму першому засіданні написали декларацію та обрали часник символом кампанії. Цей логотип несе ідею „очищення" парляменту. Ініціятива є політично незаанґажованою і має на меті громадську контролю за чесністю та прозорістю наступних парляментських виборів. За докладнішими інформаціями просимо звертатися на тел.: (380-67) 232-6923.

Група громадських організацій „Новий Громадянин"

Різноголосся перейменувань

Відразу після відновлення незалежности України розпочалося масове перейменування вулиць, площ, парків. У Києві зникли вулиці Більшовицька, Героїв Революції, Жовтневої Революції, Паризької Комуни та інші, повернулися давні назви Лютеранська, Спаська, Прорізна, Михайлівська площа. Хрещатикові, який більшовики назвали вулицею Вацлава Воровського, випадково повернули попередню назву ще у 1937 році.

З часом кампанія перейменувань загальмувалася, але тепер, коли в Україні посилилося протистояння політичних течій, число перейменувань не тільки зросло, а й набрало конфліктного характеру. Передовсім певні сили заходилися відроджувати назви комуністичної доби.

У Рівному вулиці Гарна та Княгині Ольги хочуть перейменувати на честь радянських партизанів Дмитра Медведєва та Миколи Кузнецова. У Кіровограді 27 жовтня місцеві комуністи виступили проти винесеного на розгляд сесії міської ради проєкту про перейменування вулиць Карла Маркса на Велику Перспективну, Леніна – на Двірцеву, Володарського – на Тарковського і Другу Поперечну – на Литвинова. Партія Реґіонів і її провідник Микола Азаров звернулися до Генеральної прокуратури України з протестом проти перейменування в одному з сіл Львівщини вулиці Миру на честь воїнів батальйону „Нахтіґаль“.

З другого боку тривають перейменування на честь історичних подій та осіб, про яких раніше не говорили. У Києві вулицю Січневого повстання вирішили перейменувати на честь Івана Мазепи, вулиця Урицького стала вулицею Митрополита Василя Липківського, проспект Возз’єднання тепер – пропект Соборности. Не забули і наших сучасників – вулицю Крейсера „Аврора“ назвали на честь поета Дмитра Луценка, з’явилися вулиці Василя Стуса та Георгія Ґонґадзе. В Луцьку міська рада вирішила перейменувати 27 вулиць і одну з них назвати на честь Юлії Тимошенко. Топонімічна комісія в Черкасах ухвалила рішення про перейменування 30 вулиць. Повертаються 22 давні назви – Монастирська, Сінна, Надпільна, Новопречистинська, Верхня і Нижня Горові та інші. Також має з’явитися вулиця Данила Нарбута.

Зрозуміле бажання викреслити з поточного уживання застарілі ідеологізовані назви. Але є небезпека, що місцева влада діятиме згідно примовки „Хто в луг, а хто – в плуг“. На Донбасі відроджуватимуть імена Семена Будьонного і Клима Ворошилова, а у Прикарпатті – героїв визвольних змагань. Водночас ще є чимало назв, які, безумовно, застаріли і не мають сенсу. У Києві це проспекти 40-річчя і 50-річчя Жовтня, 40-річчя і 50-річчя Радянської України, площа Героїв Великої Вітчизняної війни, у Мелітополі, Кіровограді, Харкові – вулиці Дзержинського. Вулиця Героїв Крут є лише у Львові. Був у Києві узвіз Протасів Яр, який перейменували на честь Миколи Амосова, вулиця Степана Разіна стала вулицею Протасів Яр, а узвіз Степана Разіна узвозом Протасів Яр. Чому б вулицю Разіна відразу не перейменувати на вулицю Амосова? Чи потрібні Києву вулиці Механізаторів, Металістів, Енерґетиків, Електриків, Екскаваторна, Електротехнічна, Газопровідна, Реґенераторна, Колекторна, Канальна?

Проблема перейменування вулиць, які досі носять радянські назви, назріла давно. Але розглядати процес перейменування потрібно комплексно. Нові назви доречно добирати за іменами, які є значущі для даного реґіону, іменами визначних національних героїв або за переліком невтральних назв для заміни принципово ідеологічних найменувань. Звісно, з урахуванням думки місцевих мешканців. Ось в Черкасах пропонують назви вулиць – Вишнева, Трояндова, Каштанова, які не викликають протистояння. До речі, і в Америці таких назв чимало.

ЛИСТОПАД В НАШІЙ ІСТОРІЇ

„Джіп“, „Віліс“ і Україна



Джіп компанії Джона Віліса. Фото: Вікіпедія

11 листопада 1940 року в США було випущено перше авто марки „Джіп“ („GP“ від „General Purpose“ – знане нині як Jeep), якому судилося увійти в історію Другої світової війни і зокрема України. Щоправда, дехто вважає днем народження нової машини 23 липня 1941 року, коли був підписаний контракт про виробництво автомобілів „Willys MB“ протягом Другої світової війни.

Як бачимо, з’явилися дві назви одного авта – „джіп“ і „віліс“. Це легко пояснити. У 1939 році Збройні сили США оголосили конкурс на створення нового універсального транспортного засобу на зміну мотоциклам. 135 компаній були запрошені до участи в розробленні та промисловому виробництві нового авта для армії. Заявки подали „American Bantam Car Company“, „Willys-Overland Motors“ і „Ford Motor Company“. Контракти отримали „Willys-Overland“ і „Ford Motor“. Армія США віддала перевагу автомобілеві „Willys MB“, зокрема через низьку його вартість (738 дол.). Так з’явився „віліс“, який у війську назвали „джіпом“.

Джон Віліс купив компанію „Оверленд“ ще у 1908 році і швидко став другим після Форда виробником авт у США. За роки війни було випущено 653,568 військових джіпів, з них поставлено до СРСР понад 51 тис. машин, значна частина яких залишилася в Україні.

Всепрохідність цього авта зробила його назву загальною для інших моделей, які не потребували добрих доріг. 8 липня цього року з’явився вістка (ukraine-trophy.com) про те, що Віктор Янукович-молодший на джіпі „Волинь“ виграв перегони бездоріжжям. Звісно, „Волинь“ (ЛуАЗ-969), що випускається в Луцьку, можна назвати „джіпом“ лише умовно.

Вже понад 50 років має „віліса“ Іван Маслій з Вінниччини. Придбав авто у колишнього фронтовика. Йому пропонували за американське авто новеньку російську „Ладу“, але він відмовився. В історичних описах про смертельне поранення вояками Української Повстанської Армії радянського генерала Миколи Ватутіна є спомин про те, що „бійці охорони посадили в „додж“ полководця, але „джіп“ незабаром перекинувся і далі генерала повезли на „вілісі“, але і той застряг в непролазній грязюці“. Тут вже відразу три моделі авт згадано.

Виявляється, „додж“ можна назвати „джіпом“ не лише за всепрохідність, а й тому, що компанію братів Джона і Гореса Доджів ще у 1928 році купила компанія „Крайслер“, до якої згодом увійшли також виробники „джіпів“,

Після закінчення війни, в серпні 1945 року, компанія „Willys Overland“ почала випускати „цивільний джіп“. Тоді це були ще „віліси“, але 13 червня 1950 року „джіп“ був зареєстрований як торгова марка. У 1953 році фірму Дж. Віліса купила компанія „Kaiser Motors“, яка змінила її назву на „Willys Motors“, потім на „Kaiser-Jeep“, і врешті її придбала компанія „Chrysler“.

Але попри зміни власників з’являлися усе нові моделі позашляховиків, зокрема „Jeep Wagoneer“, CJ5, CJ7, „Super Wagoneer“, „Jeep Cherokee“, „Gladiator“ і нарешті „Wrangler“, який не тільки став втіленням зразкового позашляхового автомобіля, але й найпопулярнішою моделлю корпорації в Европі. 7 січня 1992 року в Дітройті було представлено нову модель „Grand Cherokee“, а потім – „Jeep Wrangler“, один з найбільш відомих у світі автомобілів.

Л. Хм.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“		
Адміністратор	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 **E-mail**: admin@svoboda-news.com
Керівник відділу оголошень	Марійка Осціславська	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

повідомляє, що

Осінні Організаційні Наради
Округи Північного Ню-Джерзі

відбудуться

у п’ятницю, 2 грудня 2011 р. о год. 3:00 по пол.

в приміщенні Головної Канделярії УНСоюзу
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

У загальних зборах зобов’язані взяти участь з рішаючим правом голосу: члени управи Окружного комітету, конвенційні делеґати, та по два делеґати від наступних відділів:

25, 27, 37, 42, 70, 76, 133, 134, 142, 171, 172, 234, 287.

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Члени Екзекутивного Комітету УНСоюзу

За управу Округи:

Степан Вельгаш, голова — **Неоніля Сохан,** секретар

Володимир Гончарик, касир

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Як уникнути економічної кризи

У підручниках з антикризового управління пишеться, що при кризі головне завдання – це мінімізація витрат. З точки зору окремого підприємця це правильно. Але в нас криза – загальна, тому ця мінімізація принесла більше шкоди, ніж користи.

Щоб мінімізувати витрати, підприємець скасував так звану 13-ту платню в кінці року, грошові винагороди, доплати на харчування в їдальні підприємства і підняв норми виробітку. В результаті в перші місяці він заощадив гроші, але в наступні місяці ті люди, що залишились без праці чи мають меншу платню, нічого не купили, а ті, що мають працю, теж бояться щось купувати, бо не знають, що буде завтра. Отже, споживання зменшилось і підприємець знову хоче скорочувати і заощаджувати. Утворюється зачароване коло, а коли споживацький ринок паралізований, то який може бути економічний ріст?

Варто на рівні ООН і Світової організації торгівлі прийняти законодавчі акти, які обмежили б скорочення соціяльних витрат у виробництві, заборонили б виплати винагород керівникам, а якщо рентабельність підвищується внаслідок роботизації, то цей надлишок рентабельности має йти на податки.

Другий аспект сучасної кризи полягає в тому, що підприємці рахують, скільки вони зекономлять, модернізувавши своє виробництво з застосуванням автоматів, але, на жаль, рідко хто з них замислюється над тим, що його вироби купують люди, а не роботи. Коли не буде робітників, то автомати вироби не купуватимуть. Необхідно створити таку взаємодію між виробниками і суспільством, яка б давала змогу всім органічно розвиватись. Фірма має платити податків стільки, щоб це дало змогу країні оплатити соціяльну, розумову, творчу чи іншу зайнятість людей, а ті, в свою чергу, могли б скористатись товарами чи послугами фірми.

Олег Погорецький,
Прага, Чехія

Сергій Тимошенко і Стів Джобс були нашими сусідами



Степан Тимошенко – основоположник школи прикладної механіки в США (1959 рік, Каліфорнія).



В садку проф. Степана Тимошенка (зліва): Євгенія Клеопова, Олена і Василь Кричевські, Володимир Тимошенко, Марія Тимошенко – вдова архітектора Сергія Тимошенка і Одет Тимошенко – дружина Володимира Тимошенка (1957 рік. Пало-Алто, Каліфорнія).

Фото: архів Катерини Кричевської-Росандіч

Дякую за „Свободу" від 14 жовтня. Це число особливо цікаве. Деякі статті нагадали мені молодість, коли ми жили в Пало-Алто, Каліфорнія, і моя мама дружила з Марією Тимошенко, дружиною Сергія Тимошенка. Вони жили у старшого брата – Степана.

Ми дружили з усіма трьома братами. Це було всередині 1950-их років і до кінця 1960-их, коли всі почали помирати. Син архітектора Олесь часом приїздив до матері, ми теж були знайомі з ним. Про цю родину розповіла Анна Ступчук у статті про Сергія Тимошенка.

Дуже добре написав Петро Часто про Стівена Джобса, бо знову ж він виріс і ходив до школи тут, в Монтен-В'ю, в нашому містечку, і все, що робилось з його винаходами, було поруч. Все число цієї „Свободи" порушило одноманітність нашого кожнодення!

Катерина Кричевська-Росандіч,
Монтен-В'ю, Каліфорнія

Літні табори ОДУМ в Канаді тривають 46 років

У липні цього року на оселі Об'єднання демократичної української молоді (ОДУМ) „Україна" в Канаді було відкрито табір молоді, в якому побували мої внуки з Чикаґо і Фльориди. Потім вони запитали у мене, чому про цей табір не було нічого у пресі. Я пояснив їм, що, мабуть, ніхто про це не написав, а сам вирішив розповісти про історію цих таборів.

Проблема виховання української молоді з східніх та центральних земель України, що опинилися після Другої світової війни в Західній Европі, нуртувала в середовищі Івана Багряного.

Під впливом і з допомогою Української революційно-демократичної партії 18 липня 1950 року в Ню-Йорку було засновано Об'єднання демократичної української молоді (ОДУМ).

Кожного року відбувалися літні табори ОДУМ на оселі Українського робітничого союзу, а пізніше – на своїх оселях.

В 1965 році ОДУМ придбав оселю в штаті Ню-Йорк, яку назвав „Київ", а через 10 років в Канаді придбав землі коло Лондону, де було побудовано будинки, басейн та інші приміщення, які були зручні для виховних, відпочинкових таборів та курсів бандуристів. Кожного року молодь щорічно відбувала свої табори. Але минули роки, сталася зміна поколінь.

Оселю ОДУМ в США „Київ" продали, але на оселі ОДУМ „Україна" в Канаді відбуваються табори. Цього року там був табір малят, виховний табір, табір відпочинковий та бандуристів.

Олекса Сергієнко,
Арлінґтон-Гайтс, Ілиной



Учасники табору на оселі „Україна" в Канаді.

Шукаємо матеріялів про О. Кошиця

Камерний хор „Канон" продовжує вивчення творчої спадщини Олександра Кошиця як музиканта. У нотному відділі Національної бібліотеки ім. Володимира Вернадського ми виявили видані на межі 1960-1970-их років чотири збірки чужоземних народних пісень „Музичні гобелени" в обробці О. Кошиця, усі з українськими текстами.

В Україні твори з цієї серії звучали один раз у 2005 році на хоровій асамблеї в Києві. У репертуарі „Канону" є три пісні цієї серії, а будуть ще. Ми дізналися, що він ініціював свого часу переклад українських пісень англійською мовою. Більше того, вони були видані у 1933-1934 роках та на початку 1940-их років.

Ми зробили запит до Бібліотеки Конґресу США і отримали обнадійливу і надзвичайно швидку відповідь. У нас запитали, скільки копій нам потрібно.

У рідному селі О. Кошиця – Тарасівці на Звенигородщині в школі є музейчик. У Києві також є музей в школі на Позняках. Ото і все. Композиторська творчість О. Кошиця повною мірою не вивчалася й не доступна в Україні. Видавнича діяльність мало кому відома. Про все це говорять значно менше, ніж особа О. Кошиця того заслуговує. Символічним виглядає навіть факт заборони йому в'їзду до СРСР у 1928 році.

Буду рада допомозі усіх, хто зацікавлений у справжньому поверненні О. Кошиця до українського культурного простору в усій його багатогранності. Моя електронна адреса: okolisnyk@gmail.ru.

Оксана Колісник,
Черкаси

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО ГОЛОДОМОР 1932-1933 РОКІВ В УКРАЇНІ

Як більшовики знищували українське село

Розповідь про книги дослідника Івана Петренка, присвячені Голодоморові, я почну з спомину про мого розкуркуленого діда Степана Чудного, про прадіда Лавріна – найстарішого репресованого в області, якого Державне політичне управління арештувало у віці 81 рік, про його дочку Варвару, що померла в кіровоградській тюрмі, звинувачена за „законом про п'ять колосків", її чоловіка – о. Григорія Ружина, якого розстріляли у 1937 році, про їхніх 10 дітей, які розійшлися по світу, мусили виживати без роду й народу, нащадки яких сьогодні не знають дідівської і батьківської мови, про сестру моєї бабусі Тетяни Малої Марію, родину якої заслали в Сибір, де старші загинули, а дітям вдалося втекти, і син її Іван пізніше став науковцем у галузі космічної медицини.

Це тільки те, що найперше приходить у пам'ять. Подібні історії є мало не у кожній українській родині, бо абсолютна більшість українців походить з українського села, яке безжально і жорстоко нищили більшовики, яке й зараз згасає під тиском економічних проблем і соціальної невлаштованости.

Тяжкі біди народу, пережиті у минулому столітті, зусиллями попереднього Президента Віктора Ющенка світ побачив у книгах, пам'ятниках, які вже не стерти швидкоплинній кон'юнктурі. Відбувся довготерміновий проєкт „Реабілітовані історією", над яким науковці, краєзнавці, журналісти працювали у кожній області, зафіксувавши у багатотомних виданнях імена тисяч репресованих та довівши на юридичному рівні злочинність більшовицько-комуністичної системи.

Ця робота була нагло припинена. Та, на щастя, є люди, які мислять інакше. Учитель з містечка Олександрівки Іван Петренко вже не один рік наполегливо працює з матеріялами обласного державного архіву, краєзнавчого музею, цілеспрямовано збирає спогади очевидців тих подій. Його книги „Відібране життя. Розкуркулення на Кіровоградщині" (2009) та „Розкуркулення та інші суспільно-політичні процеси на Олександрівщині в 30-их роках XX ст. Документи свідчать" (2011) необхідні для сучасного осмислення трагедії.

І. Петренко, спираючись на конкретні архівні документи, чітко вказує, що розкуркулювали, починаючи з 1928 року, бідняків, середняків, міцних середняків, батраків, куркульських аґітаторів, багатодітних і одиноких, старих і молодих. Великої майнової прірви між селянами не було – до 1923 року всі вони без винятку отримали від влади землю відповідно до чисельности сімей і розпочали господарювати практично в однакових умовах. Тільки кількість і якість їхньої праці визначала рівень прибутків кожної окремо взятої сім'ї. Отож тих, хто справді міг наживатися за рахунок найманої праці, фактично не було – до 1923 року їх уже знищили, вигнали здебільшого за межі України, господарства їхні зруйнували й розграбували. Автор розвінчує радянський міт про розкуркулення і чітко показує, що це було винищення працьовитих, кмітливих, розумних селян.

Цінність видань полягає у тому, що це не просто нагромадження прикладів, цитат з архівних документів, перелік прізвищ, таблиць, ситуацій. Автор дає визначення з сучасної точки зору основним поняттям, які побутували в той час – що таке хлібозаготівля, колективізація, хто такі куркулі-експертники, куркулі першої, другої, третьої категорій. Тобто вводить в сучасний науковий обіг поняття, осмислення яких, як частки власної історії, необхідне.

Автор чітко окреслює, посилаючись на конкретні документи, часові межі розкуркулення. У Зінов'євській окрузі (так тоді називалась Кіровоградська область), яка однією з п'яти в Україні стала „експериментальною" щодо проведення суцільної колективізації та розкуркулення, цей процес розпочався наприкінці грудня 1928 року. І. Петренко з документами в руках доводить, що війна більшовиків з українським селянством під вигаданим гаслом „боротьби з куркулями" тривала на території краю в період з від 1918 до 1943 року, утримувалися розкуркулені на спецпоселеннях до серпня 1954 року. Війна проти селян зайняла в часі понад 20 років.

Автор виокремлює й аналізує багато характерних явищ того часу – „25-тисячництво", ставлення робітничої кляси до процесів на селі, втечі куркулів, м'ясозаготівлі, „червоні базари", репресивні заходи більшовиків, „чистку" колгоспів, знищення храмів, „волинки", дезертирство з колгоспного руху, спротив селян більшовицькому тискові та інші.

З усього масиву матеріялів автор робить логічний висновок: „Усі ці та наступні трагедії були закономірною розплатою за відсутність своєї власної держави. Це була типова доля колонізованого народу". Цей висновок слід добре пам'ятати сьогодні, коли знову з'явились загрози існуванню держави.

Світлана Орел,
Кіровоград

Щорічний меморіяльний реквієм на вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні відбудеться в Ню-Йорку, в Катедрі св. Патрика 19 листопада.

Початок церемонії о год. 1:30.

Книжка для дітей про Голодомор

ЛЬВІВ. – У видавництві „Свічадо" вийшла книжка „Зернятко Надії" – перша збірка для дітей прозових і поетичних творів, які допоможуть їм дізнатися про Голодомор, не травмуючи психіки страшними подробицями та недосяжними для дитячого розуміння поняттями. Таке видання якраз на часі, адже наближаються сумні роковини трагедії, що забрала життя мільйонів невинних жертв в Україні. Збірочку підтримала Спілка Української Молоді в Україні та журнал „Крилаті".

Людмила Юрченко, упорядник збірки, редактор дитячого журналу „Крилаті", розповіла: „У 2008 році, коли Україна мала відзначати 75-ті роковини трагедії, я вперше зіткнулася з проблемою творів для дітей про Голодомор. У розумінні, що і як треба писати, мені дуже допомогла Віра Гайдамаха. З'явилася ідея зробити окрему збірочку таких творів. Збірка поділена на дві частини: казочки та віршики для молодшого шкільного віку та оповідання для середнього. Серед авторів – Марина Павленко, Оксана Лущевська, Марія Морозенко, Зоряна Живка, Оксана Данилевська, Людмила Гридковець.

Книжечка стала одним з переможців конкурсу Львівської міської ради на підтримку україномовних видань, тепер у Львові її представляють у школах та бібліотеках.

Іванна Голуб'юк

Чому Юлію Тимошенко...

(Закінчення зі стор. 5)

вих ресурсів. Аґресія, в свою чергу, є важливим компонентом залякування еліт і суспільства. Якщо Ю. Тимошенко звільнять, ті, хто боявся президента, почнуть боятися його значно менше. По-друге, Янукович переконаний у тому, що якщо він погодиться випустити Ю. Тимошенко, Захід почне висувати нові вимоги (звільнення інших політичних в'язнів, належного виборчого закону, проведення вільних виборів, судової реформи тощо). Маса додаткових вимог Заходу змете „керовану демократію" В. Януковича.

Команда В. Януковича, клан „донецьких" і Партія Реґіонів дуже міцно вкорінені в неорадянську політичну культуру. Це видно з того, як вони реаґують на критику Заходу: проводять фальшиві паралелі з судами над політиками на Заході та звинувачують західні країни в „подвійних стандартах". Таким чином, команда В. Януковича повернулася до традиційних радянських вимог до Заходу не втручатися у внутрішні справи України. У неї немає ніякої поваги до европейських цінностей, які лежать в основі Европейського союзу, чи розуміння того, що країна, яка хоче стати членом ЕС, повинна грати за його правилами.

Адміністрація В. Януковича хоче поєднати „путінізм" у внутрішній політиці з европейською інтеґрацією, тобто отримати все й одразу. Крім того, В. Янукович і його команда сповнені безпідставного відчуття геополітичної й геостратегічної важливости України, яку вони використовують для шантажу Заходу, погрожуючи йому відмовою від европейської інтеґрації та зближенням з Росією й Митним союзом.

Представники оточення В. Януковича також вірять у те, що ув'язнення Ю. Тимошенко дасть їм змогу тиснути на Росію заради укладення вигіднішого газового контракту. Водночас вони не намагалися денонсувати угоду 2009 року чи подати позов до Стокгольмського арбітражного суду.

Які ж висновки?

Українська політика вкрай нестабільна й непередбачувана, і тому ще можна припустити, що Ю. Тимошенко вийде на волю. Однак, ймовірність цього дуже низька.

Скасування візити В. Януковича до Брюселю 20 жовтня представниками Европейського союзу стало наслідком небажання українського Президента дослухатися до критики Заходу й зробити хоч якісь кроки для звільнення Ю. Тимошенко та інших ув'язнених, звинувачуваних за політичними мотивами.

Представники ЕС уже заявили, що не визнають парляментські вибори 2012 року такими, що відбулися відповідно до демократичних стандартів, якщо опозиційні провідники не матимуть змоги брати в них участь. Це буде повторенням 2004 року, коли Захід відмовився визнати „обрання" В. Януковича у зфальсифікованій другій турі президентських виборів.

Вибори в жовтні 2012 року перебувають під загрозою бути невизнаними з боку Організації з безпеки і співробітництва в Европі (ОБСЕ). Канада має взяти участь у місії спостерігачів ОБСЕ і разом зі своїми партнерами надіслати серйозні попередження з приводу можливих наслідків недемократичного характеру виборів.

Якщо ЕС вирішить заморозити переговори про створення зони вільної торгівлі з Україною, Канаді варто вчинити у своїх взаєминах з Україною так само. Є важливим інвестувати в майбутнє України молодь. Підтримувати такі успішні програми, як Канадсько-українська парляментська програма.

Режим В. Януковича не зможе втриматися, якщо втратить підтримку олігархів. Канада та її союзники мають значно більше важелів впливу на Україну, ніж на авторитарну Білорусь, оскільки остання не має олігархів. Українські олігархи мають значну особисту зацікавленість у подорожах до Европи. Багато депутатів від Партії Реґіонів ніколи не відвідують парляментські засідання, оскільки живуть у Монако (наприклад, Р. Ахметов). Канаді та її партнерам слід почати обговорювати „чорні списки" нев'їзних українських чиновників, які беруть участь у політичних репресіях та порушеннях прав людини, і провладних олігархів.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Собор УАПЦ відзначив велику історичну подію

БРОНСВІК, Огайо. – 90-ліття першого Всеукраїнського Православного Церковного Собору, який відбувся в жовтні 1921 року в київській св. Софії, урочисто відзначив 22-23 жовтня ювілейний церковний собор Української Автокефальної Православної Церкви (Соборноправної) в катедрі св. Первомученика і Архидиякона Стефана.

Після Молебня собор відкрив секретар передсоборової комісії митрофорний протоієрей о. Михайло Цюман, а зібрані заспівали молитву „Сьогодні благодать Святого Духа нас зібрала".

Було зачитано послання Собору єпископів від 7 квітня з проголошенням ювілейного року і з закликом відзначати цю доленосну подію в житті Української Церкви протягом цього року та пом'янути всіх замучених і спочилих учасників історичного Собору.

До ділової президії Собору було обрано архипастирів УАПЦ у США і секретарів о. М. Цюмана і паніматку Роксану Посаківську, а до Почесної президії покликано Єпископів Святослава і Серафима та найстаршого саном священика митрофорного протоєрея о. Миколу Габору, дочку св. п. церковного діяча Григорія Самійленка – Галину Долбин і юристконсульта Тайлера Скофілда.

Далі було заслухано усні й письмові привітання соборові, що їх зачитав Микола Саганович, а з доручення Владики Святослава Владика Серафим виголосив змістовне і зворушливе привітання українською мовою.

Головну доповідь „Всеукраїнський Собор відродження" виголосив Архиєпископ Олександер, розповівши про передсоборовий стан в Україні, коли Українська Церква перебувала в неволі і Всеукраїнський Собор 1921 року за участи 472 делегатів від усіх прошарків тодішнього українського суспільства відродив поневолювану Українську Церкву на чолі з Митрополитом Василем Липківським.

Другу доповідь про притягальну силу відродженої УАПЦ виголосив англійською мовою Архиєпископ Макаріос – американець, який уже понад 30 років служить в УАПЦ.

Пообідня сесія розпочалася урочистою соборною Панахидою за всіх замучених і спочилих учасників історичного собору митрополитів, єпископів, священиків, дияконів, церковних діячів, зокрема академіка Агатангела Кримського, проф. Володимира Чехівського, протодиякона Василя Потієнка, Михайла Мороза (голови собору) та безіменних вірних Церкви. Відправою вечірні з благословенням хлібів закінчено перший день собору.

23 жовтня, після величної зустрічі чотирьох архиєпископів, відбулася соборна Архиєрейська Літургія українською, білоруською і англійською мовами, при чудовому молитовному співі церковного хору, з проповіддю Архиєпископа Олександра і урочистим Молебнем, з співом „Тебе Бога хвалимо" під святковий гомін дзвонів катедри.

Святковий бенкет у церковній залі, прикрашеній великими портретами Митрополита Василя Липківського і членов всього Єпископату, величною фотографією всіх учасників Собору біля Митрополичої палати на подвір'ї св. Софії, закінчився зачитанням декларації ювілейного собору, що її всі присутні вислухали стоячи, з великим духовним піднесенням, як фінальний акорд цієї церковної урочистості.

Президія Собору

Президент СКУ виголосив головну доповідь на бенкеті ООЧСУ



Під час з'їзду Організації Оборони Чотирьох Свобід України (зліва): Михайло Козюпа, Євген Чолій та Христя Верещак.

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – 22 жовтня президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій виголосив головну доповідь на святковому бенкеті з нагоди XXIX Крайового з'їзду Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ) та XVI Крайового з'їзду Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України (ОЖ ОЧСУ).

Президент СКУ привітав учасників з'їздів цих двох братніх організацій та висловив признання за їхню велику працю в збереженні української національної ідентичности та поширенні правдивої інформації про українські питання серед американського середовища.

Президент СКУ подякував за провідництво уступаючим головам організацій Михайлові Козюпі і Христі Верещак, та побажав успіхів наступним, якими стали Степан Качурак і обрана ще на один термін Х. Верещак.

Учасників з'їздів привітав також генеральний секретар СКУ Стефан Романів.

СКУ

Відбулася крайова конвенція ветеранів

ВІЛОВ-ҐРОВ, Пенсильванія. – Цьогорічна крайова конвенція організації Українські Американські Ветерани (УАВ) відбулася 30 вересня-2 жовтня в околиці Філядельфії, де в 1948 році ветерани українського походження, які вірно служили в американських збройних силах в часах Першої та Другої світових війн, вирішили об’єднатися. З того часу крайові конвенції відбуваються щороку в різних штатах. У 2004 році було прийнято рішення обирати провід на чолі з крайовим командиром на два роки, а конвенції і надалі продовжувати щорічно. Теперішня команда була обрана на 63-ій крайовій конвенції на Союзівці, а наступні вибори відбудуться у 2012 році під час 65-ої конвенції, запланованої в околиці Бостону.

Делеґати, члени та гості УАВ, та Жіночої допомогової організації при УАВ зустрілися в „Гемптон Ін“, де відбулася конвенція.

Господарями були дві станиці УАВ – історично перша на чолі з Едвардом Зетиком та 42-га станиця з Ліґайтону, очолена Олегом Балазюком.

Конвенцію відкрив крайовий командир генерал Леонід Кондратюк, а капелян Маріян Бойсюк промовив молитву. Ад’ютант Матвій Козяк провів переклик членів Екзекутиви та представників станиць. Президент Жіночої допомогової організації при УАВ Оксана Козяк подала звіт зареєстрованих делеґатів, після якого стверджено кворум та правосильність конвенції.

Конвенція заслухала звіти головного скарбника Джері Кіндрачука та комітетів: майна – Стефана Костецького, суспільної служби – Мирослава Прийми, стипендій – Миколи Скірки, та Анни Кравчук від Комітету спорудження пам’ятника на честь ветеранів українського походження, які служили в американських збройних силах.

Усі фінансові звіти були прийняті після авдиту, який провели Джордж Мутлос та Джері Нестор.

Було заслухано звіти Крайового командира Л. Кондратюка, заступника командира Ігоря Гроня – про стан вільного членства, Бернарда Кравчука – про публікації „Трибуни УАВ” (співредактор – А. Кравчук).

У звіті про Реєстраційний проєкт УАВ А. Кравчук подякувала Христіянові Шалаєві (101-ша станиця у Мишиґені) за успішну кампанію приєднання українських американських ветеранів. Вона попросила присилати архівні публікації та документи на адресу: UAV Registration Project, P.O. Box 172, Holmdel, NJ 07733-0172.

Відповідальний за інтернет-сторінку УАВ Дж. Кіндрачук звернувся з проханням поновити інформацію для вебсайту. Опісля делеґати брали участь у засіданнях комітетів.

Л. Кондратюк представив нового командира УАВ штату Ню-Йорк Петра Польного та привів його до присяги в присутності учасників конвенції. Після цього відбулось закриття конвенції.

Святковий бенкет відбувся 1 жовтня в Українському освітньо-культурному центрі в Дженкінтавні з участю ветеранів та численних гостей. Програму відкрив командир 1-ої станиці Е. Зетик, який прочитав листа від полковника американської армії Григорія Перхача, який є комбатантом в Афганістані, де також служить його син Микола.



Членки Жіночої допомогової організації при організації Українські Американські Ветерани (сидять зліва): Оксана Козяк, Сандра Кондратюк, Ірена Прийма, (стоять): Мирослава Бойсюк, Бані Зетик, Реґіна Бенцак, Патриція Балазюк та Гелен Драбик. Фото: Анна Кравчук



Учасники 64-ої Конвенції організації Українські Американські Ветерани.

Заприсяжнення команди УАВ та Жіночої допомогової організації провів колишний командир Євген Саґаш.

Ведучий бенкету Л. Іваськів представив Митрополита Української Католицької Церкви Стефана Сороку та Архиєпископа Української Православної Церкви в США Антонія.

Після надання нагороди 101-ій станиці за приєднання найбільше нових членів Л. Кондратюк розповів про участь українців в американських збройних силах впродовж останніх 150 років. Він підкреслив, що 64-та конвенція присвячена воїнам, які були відзначені найвищою нагородою США – Медалею Чести. Це – Николас Міню, Джон Дудко та Николас Ореско – учасники Другої світової війни.

Головним доповідачем була Христя Кавере, брат якої сержант Джон Кадаверо загинув в Іраку 27 лютого 2007 року.

Присутні мали приємність слухати музичний дует „Карпати” і забавлялися до пізнього вечора.

Анна Кравчук

„Танцюючі зірки” – для хворих дітей

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – Українська Федерація Америки (УФА) спроваджує на лікування важко хворих дітей та їхніх батьків з України й оплачує їхнє лікування та побут в Америці, забезпечує необхідними медичними препаратами немічних дітей в Україні, організовує лікарські стажування в різних медичних галузях.

Щоб уможливити фінансування цих надзвичайно коштовних проєктів, УФА організовує різноманітні авкціони, гольфові турніри, виставки та інші імпрези.

12 листопада УФА запрошує всіх на танцювально-розважальний вечір „Танцюючі зірки” для українських дітей, який відбудеться в приміщенні Українського освітньо-культурного центру, о 7-ій год. вечора.

Світ танцю відкриють гості вечора „Spotlight Studio” та відома оркестра „Луна”.

В програмі – не тільки музика й танці, а й льотерія та ласощі екзотичної латиноамериканської кухні, працюватиме бара.

Щодо квитків та детальніших інформацій можна звертатися на тел.: (215) 782-1075 або (215) 175-7902.

Галина Мізак

На бенкеті побували князі Київської Русі-України

Оля Марин

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – В Українському Американському культурному центрі Ню-Джерзі 30 жовтня відбулось віче-бенкет князів України.

Свято підготував парафіяльний театр при Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя.

Це була чергова вистава самодіяльного театру, який здійнює серію костюмованих вистав з історії України.

Підготувала дійство д-р Роксо-

(Закінчення на стор. 14)



Фінальна сцена вистави. Фото: Христя Сизоненко



Роксоляна Лещук, режисер.



Апостол Андрій Первозваний (Олег Денисик).



Княгиня Ольга (Галина Грицай) і Ігор (Михайло Стащишин).



Ведучі – Оля Марин і Андрій Вовк.



Князівни (зліва): Марта Коваль, Мирослава Варшавська, Софія Держко, Ірина Сеник, Оксана Телепко.



На сцені (зліва): Володимир Стащишин, Ірина Гавриш, Оля Стащишин (з бандурою), Наталя Парфенюк, Оксана Телепко.



Танець на святі Купала (хореограф Андрій Цибик).



Танець-битва київських дружинників з візантійцями.

Благодійний бенкет відбувся в Українському Національному Музеї

ЧИКАҐО. – 23 жовтня в Українському культурному осередку відбувся благодійний бенкет з метою збірки фондів на підтримку музейної діяльности. Серед гостей були ветерани музейної справи – один із засновників Орест Городиський та меценат д-р Юрій Подлуський, представники фінансових організацій.

Щедрі дари передали музеєві Фундація „Спадщина" 1-го Федерального щадничого банку „Певність" – 25,000 дол. та Фундація „Самопоміч" Кредитівки „Самопоміч" – 20,000 дол. До цього ужинку долучилися окремі організації та добродії, члени музею, зібравши ще 11 тис. дол. Дирекція музею склала усім щиру подяку.

Наталія Мартінез, телеведуча „5-каналу" NBC Chicago, народжена в родині матері-українки та батька-домініканця, Наталка Мартінез (саме Наталкою назвалася журналістка) з радістю прийняла запрошення бути головним доповідачем та поділитися своїм баченням сильної і згуртованої української громади в Чикаґо.

Член дирекції Богдан Дудич представив гостям бенкету проєкт виставки „З Ді-Пі до ДС", відкриття якої приготували в музеї на 4 листопада, а своїми спогадами про роки, проведені у таборах „переміщених осіб" Німеччини поділилися президент Фундації „Самопоміч" Ореста Фединяк та президент фундації „Спадщина" д-р Юліян Куляс.

Над розваговою частиною програми працювали артисти театру „Гомін" за участи Василя і Леоніди Митничуків. Вони знайшли свій режисерський підхід до творчости гумориста Миколи Понеділка.

Музейники запропонували наступний рік проголосити роком Українського Національного Музею на знак святкування 60-ліття музею.

Марія Климчак



Богдан Дудич (зліва) і Стів Демітро представляють експозицію про табори переміщених осіб. *Фото: Ярина Климчак*



Під час бенкету (зліва): Микола Міщенко, Ігор Матвіїшин, Наталія Мартінез, Ярослав Ганкевич, Лідія Ткачук.



Ореста Фединяк, президент фундації „Самопоміч" Кредитівки „Самопоміч".



Наталія Мартінез, телеведуча „5-каналу" NBC Chicago.

Українці Канади відзначили 120-річчя еміґрації



Сцена з вистави „Камінний хрест". Фото: Тарас Зуб'як



Вірш читає Соломія Галіпчак.

ЛОНДОН, Онтаріо. – 2 жовтня в Українському центрі під звуки музики гурту „Два кольори" гостей зустрічала голова місцевого відділу Конґресу Українців Канади Дарія Грицьків та заступник голови Українського центру Михайло Савчук.

Свято 120-річчя української еміґрації до Канади відкрила Д. Гриців, яка привітала гостей, серед яких були Данило Коструба – заступник голови Союзу українського студентства Канади, та Анастазія Остапчук – голова Українського студентського клюбу при університеті. Священики оо. Ігор Петрик та Василь Федів провели молитву до обіду.

Після обіду свято продовжувалося. Голова Українського центру Микола Василько відзначив, як нелегко було покидати рідну землю українцям, які їхали в далекі світи. Нелегка була їхня праця. Серед озер, мочарів, диких лісів вони змінювали неосвоєні канадські терени на врожайні землі та перетворювали цей край на мальовничі околиці. Першим українцем, який оселився в Лондоні, був Василь Семчишин з родиною. Ніби на продовженням виступу Соломійка Галіпчак продеклямувала вірш Степана Пушика „Грудочка землі".

З привітаннями виступили М. Савчук, голова Відділу КУК з Віндзору Петро Мицак.

На екрані було висвітлено емблему до 120-річчя поселення українців в Канаді. Д. Грицьків розповіла про мету її створення та автора Олега Лесюка.

Голова організації „Золотий вік" ім. Гетьмана Івана Мазепи Віра Хома підготувала виставу-уривок з оповідання Василя Стефаника „Камінний хрест", у якій брали участь Ігор Хомин, Ірина Галіпчак, діти Соломія Галіпчак і Степан Хомин, Дмитро Хома, Михайло Федів, Роман Водвуд, Л. Кріль, Орися Хомин, Василь і Леся Куки, Оленка Дзюбак, Ганнуся Комелькова та інші. Особливо зворушливою була сцена прощання з ріднею.

В. Хома подякувала виконавцям ролей за участь у виставі і продеклямувала вірш Галини Копко „Українцям-еміґрантам", у якому є такі рядки:

То ж пригадаймо Батьківщину,
Де рідна батьківська земля,
Де запах м'яти і полину,
Де лине пісня солов'я.

На святі було виконано пісню, яку написав Стефан Андрусяк на музику Ігоря Желяка для привітання делеґації на чолі з Послом України Ігорем Осташем. Також виступив танцювальний ансамбль „Барвінок" – старша група з Лондону.

Учасники свята взяли участь у забаві, на якій грав місцевий музичний гурт „Два кольори".

Віра Хома

На бенкеті ...

(Закінчення зі стор. 12)

ляна Лещук, хореограф – Андрій Цибик, ведучі – Оля Марин і Андрій Вовк, поезії Лесі Вознюк.

До учасників бенкету завітали на мистецьке віче персонажі давнини – апостол Андрій Первозваний (Олег Денисик), князі Кий (Марко Держко), Щек (Назар Гавриш) , Хорив (Юрко Парфенюк), Ігор (Михайло Стащишин), Святослав (Влодко Темницький), Володимир (Борис Коваль).

Були на вечорі також княгиня Ольга (Галина Грицай), князівна Либідь (Калина Лещук), дочки Ярослава Мудрого, які стали королевами в Европі (Іра Гавриш, Наталка Парфенюк, Оксана Варшавська, Аня Томко).

У ролях бояринь та інших персонажів княжої доби виступили Марта Коваль, Мирося Варшавська, Марта Попович, Олександра Завадівська, Софія Держко, Іра Сеник, Ліля Кушнір, Оксана Бауер, Оля Стащишин, Ганя Козюпа, Оксана Телепко, Орест Пенцак, Ярослав Куземчак, Андрій Гавриш, Святослав Грицай. Посланцем з минулого був Влодко Стащишин.

На свято прибули князівські дружинники – Роман Стащишин, Сергій Парфенюк, Роман і Олесь Гаталі, Василь і Н. Гавриші.

На бенкеті танцювальна школа А. Цибика виконала „Танець голубів", „Танець вогню", староукраїнський танець і танці-битви київських дружинників на чолі з князем Ігорем з візантійцями, вояків під проводом князя Святослава з печенігами.

Художник Михайло Варшавський відтворив величну панораму Києва, просторів Дніпра і мальовничих круч, а палац зобразила Ліса Мулик.

Окремі групи аматорів готували старовинні строї, обруси, будували човен, вежу і частокіл. Костюми позичила також керівник Академії танцю ім. Роми Приймми-Богачевської – Аня Богачевська-Лонкевич.

Гості бенкету були раді спілкуванню з славетними історичними персонажами, яке збагатили пісні і танці в чудовому виконанні.

Вистава ще раз підкреслила багатство історичної спадщини українського народу, його прадавню освіченість і культуру.

На вечорі було віддано шану засновникам Київської держави – князеві Ігореві, який не тільки воював, а й розвивав торгівлю з сусідніми державами, княгині Ользі, яка стала першою християнкою, св. Володимирові – великому будівничому держави та іншим.

Відбулась конференція ОДВУ

ЛІГАЙТОН, Пенсильванія. – 3 вересня на оселі Організації державного відродження України (ОДВУ) ім. Олега Ольжича відбулася конференція ОДВУ, яку відкрив голова Центральної управи ОДВУ Олександер Процюк.

О. Процюк привітав учасників події і зокрема представника Української Національної Організації Юрка Сергійчука з Канади.

Конференція вшанувала пам'ять засновника ОДВУ в 1929 році полковника Євгена Коновальця. Під час вечері Богдан Гасюк виголосив доповідь „120-ліття з дня народження полковника Євгена Коновальця".

4 вересня в каплиці св. Андрія Первозваного на оселі ОДВУ о. Євген Монюк відправив поминальну Літургію з Панахидою за упокій душі Є. Коновальця.

Уляна Процюк

Станиця Пласту в Едмонтоні провела загальні збори

ЕДМОНТОН, Альберта. – 22 жовтня в домівці Пласту відбулися загальні збори едмонтонської станиці.

Переобрано Станичну раду в такому складі: Орися Олійник, Ярема Шулякевич, Дарця Васараб-Роланд, Анна Сливинська (станична), Юрій Котович (заступник станичної й представник до місцевого відділу Конґресу Українців Канади), Андрій Горняткевич (писар і референт преси) Павло Ґрох (скарбник), Рута Лисак-Мартинкова (помічник скарбника), Зенон Мартинків (господар), Надя Цинцар (бібліотекар і архівіст, Ліда Радьо (реєстратор), Христя Тетеренко (координатор балів і годин добровільної праці, Оксана Максимович (крамничка).

Провід виховного сектору не вибирали на загальних зборах. Ним керують гніздові Оксана Кравець і Галина Гложик, зв'язкові Тереня Ільків і Ярослав Петрів, осередкові Марко Тимчак і Маркіян Лазурко, зв'язковий голова Пластприяту – Надя Кушка.

А. Сливинська подякувала за довіру станиці й намітила віхи праці в найближчому році, коли станиця відзначатиме 100-річчя Пласту бенкетом і забавою, Святом весни й участю в Ювілейній міжкрайовій пластовій зустрічі влітку 2012 року у Львові.

Андрій Горняткевич

Відзначено 70-річчя Похідних груп ОУН

КИЇВ. – 8 жовтня у будинку видавництва „Смолоскип" відбулася науково-практична конференція, присвячена 70-річчю Похідних груп ОУН і створенню у Києві Української Національної Ради. Впродовж чотирьох годин учасники конференції заслухали цікаві доповіді, в основу яких покладено архівні матеріяли про діяльність підпілля ОУН. Багато доповідей відкривали досі невідомі сторінки з діяльности націоналістичного підпілля, і не лише у Києві.

Приємно, що з-поміж учасників заходу була учнівська молодь з Вищого професійно-технічного училища, а також почесні гості – дипломований інженер Осип Барецький – учасник Похідної групи ОУН, Наталія Осьмак – донька Президента Української Головної Визвольної Ради Кирила Осьмака, екс-міністер закордонних справ Генадій Удовенко, Тарас Пушкар – правнук міського голови Києва в 1941-1942 роках Володимира Багазія, координатор Комітету визволення політв'язнів Микола Коханівський, представники Всеукраїнського об'єднання ветеранів та УПА, низки патріотичних партій і громадських організацій.

Конференцію відкрили „Маршем українських націоналістів". Вступне слово „На зов Києва" виголосив голова Центрального проводу ОУН (державників) Павло Дорожинський. Він згадав про початок формування Похідних груп ОУН ще до німецько-совєтської війни, вже у червні 1941 року відділами ці групи рушили на схід.

Найбільша з Похідних груп на чолі з Олегом Кандибою-Ольжичем ішла на Київ, і практично одразу після відступу з міста червоних військ вивісила жовто-синій прапор. І вже за два тижні було утворено Українську Національну Раду, яка перебрала на себе питання адміністрування, налагодження міського життя та побуту громадян (продовольче забезпечення, транспорт, лікарні) освіти, охорони порядку, налагодила вихід газет і роботу установ культури.

Головою УНРади обрали професора Миколу Величківського, заступниками – проф. Корсунського і генерала Миколу Капустянського, а до Секретаріяту увійшли Антон Баранівський, Іван Дубина, Осип Бойдуник і Ярослав Гайвас.

У своєму слові П. Дорожинський згадав також про Злуку трьох Українських Національних Рад (Центральних і Східних Українських земель, Західньоукраїнської і Закарпатської), яка відбулася 22 квітня 1944 року у Львові, в соборі св. Юра. Це об'єднання очолив проф. М. Величківський, першим заступником був обраний Митрополит Андрей Шептицький, а другим заступником – проф. Августин Штефан.

Спогадом про тодішнього бурґомістра (мера) Києва В. Багазія поділився його правнук Т. Пушкар. Народний вчитель, член ОУН В. Багазій за досить короткий час багато зробив для відновлення життя у місті – від налагодження продовольчих поставок до відновлення роботи транспорту, комунальних служб.

Діяльності члена Української Національної Ради, а згодом Президента Української Головної Визвольної Ради К. Осьмака присвятила свій виступ його донька, показавши його постать в контексті доби.

Цікаву розвідку про діяльність підпілля ОУН на Миколаївщині зробив дослідник Юрій Зайцев. Довголітній в'язень сумління Віктор Баранов розповів про боротьбу ОУН на Чернігівщині впродовж 1941-1943 років. Особистими спогадами про діяльність підпілля ОУН на Вінничині поділилася голова Дисциплінарної комісії ОУН (д), Народна артистка України Галина Яблонська.

Про духовну складову українських визвольних змагань влучно сказав у своєму виступі о. Юрій Бублик, зауваживши, що гасло конференції „Бог і Україна для нас понад усе" має важливе значення, адже духовна складова – першоджерело усіх великих справ. Тож не даремно впродовж десятиріч молитва „Боже великий єдиний" шанується на рівні національного гимну.

Оскільки член Центрального Проводу ОУН (д) Микола Сава не зміг прибути на конференцію, його доповідь про учасників Буковинського куреню прочитав син – Ігор Сава.

Справжнім підсумком тих подій став виступ члена Центрального Проводу ОУН (д) Віктора Світайла з символічною назвою: „Похідні групи ОУН – Золота українська сторінка в історії Другої світової війни".

Про потребу об'єднання патріотичних сил, щоб бути гідними своїх великих попередників – членів Похідних груп ОУН говорили у своїх виступах відомий політичний і громадський діяч, екс-міністр закордонних справ Г. Удовенко, голова Київського міського відділення Всеукраїнського об'єднання Олесь Гриб і Анатолій Малюх.

Завершили конференцію літією, яку провели священики УПЦ КП о. протоієрей Павло (Стародуб) з Києва і о. Юрій Бублик з Луганська.

Прес Служба ОУН (д)

Наукова конференція і академія відбулися в Мюнхені

МЮНХЕН. – Німецько-українське наукове об'єднання ім. проф. Юрія Бойка-Блохина 2 жовтня провело наукову конференцію „Я син народу, що вгору йде", присвячену 95-літтю від дня смерти і 150-літтю від дня народження Івана Франка.

Наукова конференція відбулася в парафіяльній домівці Української греко-католицької церкви Покрови Пресвятої Богородиці і св. Апостола Андрія Первозваного.

На відзначення цього ювілею прийшли німецькі професори і доктори, а також віце-консул України Тарас Кулаєць, українська громада.

Президент об'єднання Дарина Блохин відкрила конференцію і ознайомила присутніх німців з біографією І. Франка.

Т. Кулаєць привітав учасників і наголосив на значенні літературної і політичної діяльності І. Франка для українського народу.

На конференції виголосили доповіді Тетяна Нова, Анна Подзорова та інші. Прозвучали вірші І. Франка українською і німецькою мовами, а також вірші Ярослава Дорошенка, Дмитра Павличка, присвячені І. Франкові.

Родина Душана та Любові Владики підготувала виставку 60 вишивок-фіранок українських лемків Пряшівщини. Ця родина давно збирає різні українські стародавні вишивки і уже неодноразово презентувала під час різних академій.

Галина Вінтоняк організувала виставку книг українською і німецькою мовами.

Петро Ярий

МЮНХЕН. – Німецько-українське наукове об'єднання ім. проф. Юрія Бойко-Блохина академією „Ніхто не забутий, ніщо не забуте" 9 жовтня вшанувало пам'five в'язнів концентраційних в'язнів під час Другої світової війни.

На зустріч прийшли свідки людського горя, нужди та страждань Лідія Укарма-Марцюк, Богдан Шарко, Ярослава Філь, які живуть у Мюнхені, а також керівник проєкту „Імена замість номерів" Сабіна Ґергардус з Дахау та її асистентка з України Даніеля Пашко.

Проф. Дарина Блохин запросила до слова віце-консула України в Мюнхені Мирославу Зінкевич, яка відзначила, що ветеранів війни повинні знати і шанувати всі ті, яким тепер випало мирне щасливе життя.

З доповіддю виступила С. Ґергардус. Доповідь супроводжувалась демонстрацією фотографій, біографічними описами в'язнів.

У „Книзі пам'яті Дахау" зібрані біографії колишніх в'язнів концтабору, написані різними мовами. Активно допомагали у її створенні Юрій Волошин, Любов Зисько, Віта Лісова, Тетяна Пастушенко, Світлана Чернецька та інші мешканці України.

На академії підкреслювалась необхідність створення української Книги пам'яті, бо всі українці були записані в концтаборі як росіяни. Вже складено плян Книги пам'яті українських в'язнів, які перебували у німецьких концентраційних таборах, є чимало біографій, спомини дітей про своїх батьків і близьких.

Ще довго гості говорили про важкі часи, які вони пережили.

Дарина Блохин



Під час конференції 2 жовтня (зліва): Дарина Блохин, д-р Марія Оберравх-Мельничук, консул Тарас Кулаєць.



Президія академії 9 жовтня (зліва): Богдан Шарко, Лідія Укарма-Марцюк, Ярослава Філь, Сабіна Ґергардус, за трибуною – віце-консул Мирослава Зінкевич.

У Бережанах пам'ятають Аполінарія Осадцу

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 12 листопада виповнюється 95 років від дня народження колишнього учня Бережанської гімназії, інженера, фотографа, художника, громадського діяча Аполінарія Осадци.

Народився він у селі Волощина, середню освіту здобув в гімназії. В Бережанському краєзнавчому музеї зберігається 17 його шкільних свідоцтв, з яких видно, що навчався він бездоганно. Після школи вступив на архітектурний факультет Львівського політехнічного інституту.

Після війни доля закинула в Америку, де працював в одній з фірм Нью-Йорку. Спочатку, як пише в книзі „Бережанська земля" його дружина Тетяна Осадца, як кресляр, потім виготовляв пляни будівель, а пізніше очолював відділ проєктів.

В Індіяна-університеті (Блюмінґтон, Індіяна) споруджено 18 будинків за його проєктами: стадіон на 60 тис. глядачів, поле для кошиківки на 18 тис. глядачів, п'ять гуртожитків (кожен на 1,000 студентів), музична школа, бібліотека. За його проєктами збудовано чимало будинків для інших університетів.

На запрошення відомого американського архітектора Віліяма Лесказа А. Осадца став його партнером, був відповідальним за продукцію фірми. А після смерти В. Лесказа аж до виходу на пенсію А. Осадца працював як самостійний архітектор. В цей час він запроєктував ряд українських церков у різних містах США, шкіл та народних домів.

Коли в середині 1990-их років А. Осадца відвідав Україну, то запропонував музеєві виставку своїх робіт, де експонувались переважна більшість його проєктів.

В музеї зберігається лист А. і Т. Осадців до родини з Волощини, де вони пропонують побудувати греко-католицьку церкву в рідному селі, і повідомлення А. Осадці про те, що в цьому селі виділено земельну ділянку, яка колись належала батькові, під забудову храму. Церква в селі збудована за проєктом архітектора і за гроші родини Осадців.

В музеї зберігається сертифікат, що він є першоклясним фотографом та інженером-архітектором, дипломи, рекомендації, подяки, свідоцтва. А також листи Патріярха Кардинала Йосифа Сліпого до А. Осадци.

У вільні хвилини А. Осадца любив малювати. В музеї зберігаються портрет батька Корнелія та три пейзажні картини. А. Осадца був одним з засновників і довголітнім головою хору „Думка" в Нью-Йорку, членом комітету і головою журі будови пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашинґтоні, організатором громадського життя в Ґлен-Спеї, Нью-Йорк, був 12 років радником того міста та діяльним членом української громади в США. Помер 26 серпня 1997 року.

Родина Осадців виховала троє дітей. Це була надзвичайно віддана Україні родина. Вони часто приїздили в Бережани з дітьми і онуками, завжди залишали частину свого серця тут у вигляді картин, кераміки, писанок.

Наталія Бойко
старший науковий співробітник
краєзнавчого музею


ŚWIADECTWO DOJRZAŁOŚCI

Свідоцтво Аполінарія Осадци про закінчення гімназії в Бережанах.


DAS BAYERISCHE STAATSMINISTERIUM FÜR UNTERRICHT UND KULTUS / MÜNCHEN

ermächtigt hiermit

Herrn

OSADCA APOLINARIUS

geboren am 12. Nov. 1916 in Wolosczyna, Bez. Podhajce, Galizien

Absolvent der Technischen Hochschule in Lemberg

Abteilung Architektur

zur Führung des akademischen Grades

DIPLOM-INGENIEUR

München, den 20. Februar 1947

Диплом Аполінарія Осадци про набуття в Мюнхені фаху інженера-архітектора.

Ще одна громада перейшла до УПЦ Київського патріярхату

РАХНИ ЛІСОВІ, Вінницька область. – 8 жовтня Єпарх Вінницький і Брацлавський Онуфрій Української Православної Церкви Київського патріярхату (УПЦ КП) відвідав село, де у сільському храмі відслужив, у співслужінні з духовенством, Божественну Літургію.

Два тижні перед цим, 24 вересня, православна громада села, яка раніше належали до Московського патріярхату, на загальних зборах разом зі своїм настоятелем протоєреєм Станіславом Березою, вирішила прийняти омофор УПЦ КП.

Парафіяни зустріли Владику Онуфрія запашним короваєм й квітами. Діти у вишиванках вітали архиєрея віршами. На соборне Богослужіння приїхали 25 священиків.

Після Літургії був відслужений Подячний Молебень за укріплення віри і духу парафіян храму.

Прес-служба УПЦ КП

ПОВІДОМЛЕННЯ

12 Річні загальні збори
Товариства Допомоги Сиротам в Україні

відбудуться

в суботу, 12 листопада 2011 р. о год. 3-ій по пол.

в Ukrainian American Cultural Center
60N Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981

Присутні матимуть чудову нагоду запізнатися з діяльністю та плянами цієї організації на майбутнє. На зборах звітуватимуть голова, касир, секретар (реєстратор) та голова Ради директорів.

Опісля запити від гостей.

До уваги всіх членів відпочинкової оселі ОДУМ,
ODUM Resort Center, Inc.

Повідомляємо, що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 4 грудня 2011 року о год. 2 по пол.

в залі Сестрицтва при Українській Православній Церкві
св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Реєстрація членів відбудеться о год. 1 по пол.

На зборах вирішуватимуться остаточні резолюції
щодо майна оселі ODUM Resort Center, Inc.

По дальші інформації просимо звертатися до:

ODUM Resort Center, Inc. Liquidation Committee
P.O. Box 204, Rockaway, NJ 07866
Тел. 718-721-7600

На святі „Україна – край найсильніших людей"

КИЇВ. – В самому серці столиці, за сім кілометрів від Хрещатика, на території близько 10 гектарів, розташувалося справжнє козацьке селище „Мамаєва Слобода". Воно існує з 1990 року, і за цей час мешканці спорудили 92 об'єкти: церкву, кам'яницю військового старшини, хати, шинки, кузню, гончарню, хліви, стайні, шопи, курники, погреби тощо.

Усе збудовано так, як будували наші пращури у XVII - XVIII ст. Адже Слобода і є відтвореним козацьким поселенням цього періоду. Та найголовніше, що всі ці споруди використовуються за призначенням. Бо козаки тут живуть, як їхні предки. Тобто усе тут живе і справжнє.

8 жовтня сотні гостей прибули до Мамаєвої Слободи на святкування 140-річчя з дня народження видатного українського борця, найсильнішої людини світу минулого століття, шестиразового чемпіона світу з боротьби, черкащанина, що народився в селі Красенівці Чорнобаївського району, Івана Піддубного.

З нагоди такої дати Фонд заступника голови Верховної Ради України Миколи Томенка „Рідна країна" спільно з Центром народознавства „Козак Мамай" провели в історико-архітектурному комплексі „Мамаєва Слобода" акцію „Україна – країна найсильніших людей". Те, що вона проходила у справжньому козацькому селищі, надало їй особливої привабливости.

І. Піддубний був спадковим козаком Ірклїівського куреня. Його прадіди були в реєстрі козаків гетьмана Богдана Хмельницького 1649 року. А один з пращурів воював з гетьманом Іваном Мазепою проти російського царя-самодержця Петра I.

Усе життя І. Піддубний пам'ятав батькові напутні слова: „Пам'ятай, Іване, що роду ти з батька-матері козацького, запорозького, і що козаку честь дорожча матері, дорожча батька рідного". Не дивно, що коли радянська влада видала йому пашпорт, у якому в графі національність було написано „русскій", він власноручно запис викреслив і написав – „українець".

У козацькому поселенні пахло осінню. Тут було добре, як удома. Пасторальний, рідний для ока українця пейзаж псували лише свічки незугарних хмародерів удалині. Звичайно, на цей шматок землі було і є багато претендентів. Досить лише сказати, що церкву в селищі одного разу негідники вже спалили... Та козаки відстояли своє, охороняють поселення і водночас створили тут український рай.



Анна Дубів з села Поляниці Івано-Франківської області (зліва) і Валерія Бородій з Монастирища на Черкащині, подружилися на святі у Мамаєвій Слободі.

На святі для дітей організували різноманітні силові конкурси, за перемогу в яких вони отримували нагороди. Перед гостями виступив найкращий в Европі каскадерський кінний козацький підрозділ під орудою Наказного отамана Олега Юрчишина.

Усі гості мали можливість подивитися майстер-кляси олімпійських чемпіонів та переможців міжнародних змагань у силових єдиноборствах, які протягом останніх років примножували славу непереможного І. Піддубного на міжнародних аренах, пропаґуючи Україну, як країну сильних людей.

Зокрема у святі взяли участь перший олімпійський чемпіон незалежної України, борець В'ячеслав Олійник, призер Олімпійських ігор, важкоатлет Денис Ґотфрід, чемпіон світу з гирьового спорту Микола Ткачук та інші титуловані спортсмени. Свою вправність у підніманні гирі продемонстрував навіть М. Томенко, довівши присутнім, що недарма він народився в козацькому краї, на Черкащині.



У Києві дужих українців не бракує.
Фото: Олександер Вівчарик

Гості свята оглянули поселення, хати, млини, вітряки, кузню, ставки. Молоді українці ще й дізналися, що долівка – то підлога, а піл – ліжко, що двері в козацьких оселях були з рубленими раменами, а сволок у хаті відігравав, переважно, роль оберегу.

Дітей пригостили гарбузовою кашею, квасом і показали на Ярмарковому майдані ганебний стовп – дибу. Біля нього, траплялося, карали козаків, які зганьбили товариство. Коли школярі дивилися на такий дивний засіб покарання, один з них промовив: „Чи не можна такі стовпи поставити тепер в містах України?".

Олександер Вівчарик

Розповідь про Квітку Цісик є в музеї і в школі



Особисті речі Квітки Цісик в музеї Соломії Крушельницької.

ЛЬВІВ. – У квітні цього року під час проведення Міжнародного конкурсу українського романсу ім. Квітки Цісик в середній школі ч. 54 було відкрито кімнату-музей співачки, у якому було представлено її особисті речі, передані родиною з Америки.

20 жовтня до Львівського музично-меморіяльного музею Соломії Крушельницької було передано більшість особистих речей К. Цісик (у шкільному музеї залишилися парфуми і скринька для прикрас). Це було зроблено з метою належного зберігання експонатів та можливого дослідження життя і творчости співачки, оскільки у музеї С. Крушельницької працюють фахівці високого професійного рівня. Музей співпрацює з міжнародними інституціями, музичними середовищами, співаками, організовує музичні вечори.

На церемонії передання були присутні члени львівської родини Цісиків, начальник управління культури обласної державної адміністрації Сергій Бурко, володарка ґран-прі Міжнародного конкурсу українського романсу Оксана Муха, засновник і продюсер проєкту „Незабутня Квітка" Алекс Ґутмахер.

Шкільний музей продовжить ознайомлення дітей та молоді з К. Цісик. Матеріяли, пов'язані з життям та діяльністю К. Цісик (спогади, листи), можна надсилати на адресу: Музично-меморіяльний музей С. Крушельницької у Львові, вул. С. Крушельницької, 23, 79000 Ukraine.



Алекс Ґутмахер передає експонати до музею.
Фото: Дзвінка Челепіс

Оксана Челепіс

Архів Ігоря Соневицького передано в Україну

ЛЬВІВ. – Доброю ознакою нашого часу є повернення в Україну важливих архівів та фондів відомих музичних діячів діяспори, без яких неможливим є відтворення цілісного українського культурного простору.

Впродовж 20 років незалежности з-за кордону передано унікальні приватні фонди композиторів і дириґентів Андрія Гнатишина з Відня (Національна бібліотека України ім. Володимира Вернадського), Василя Безкоровайного з США (Тернопіль, Обласний краєзнавчий музей), Модеста Менцинського з Швеції та Олександра Залеського з США (Львівська національна наукова бібліотека України ім. Василя Стефаника), Євгена Садовського з США (Центральний державний архів-музей літератури і мистецтва України), Антона Рудницького та Марії Сокіл (Музей-архів Національної опери України ім. Тараса Шевченка), Олександра Пицка з Великої Британії (Івано-Франківськ, Краєзнавчий музей).



Фонд композитора Ігоря Сонеицького представляє проф. Юрій Ясиновський. Праворуч – Наталія Палідвор-Соневицька.

Передано також архіви піяністки і педагога Софії Дністрянської з Чехословаччини (Закарпатський краєзнавчий музей), співака-бандуриста Володимира Луцева з Великої Британії (Надвірна Івано-Франківської обл., Музей історії Надвірнянщини), музикознавця, дириґента Мирослава Антоновича з Голяндії (Львів, Інститут літургійних наук Українського Католицького Університету; Долина, Івано-Франківської области, музей Антоновичів), піяністки Любки Колесси з Канади, співака Мирослава Скали-Старицького, композитора Остапа Бобикевича (Львів, Музично-меморіяльний музей Соломії Крушельницької), композитора о. Зенона Злочовського з США (Львів, Інститут літургійних наук УКУ) та інших.

Й ось новий дарунок – архів композитора і музикознавця Ігоря Соневицького (1926-2006) з США передала на збереження до Інституту літургійних наук УКУ у Львові вдова Наталя Палідвор-Соневицька. У 10 великих картонних скриньках вона переслала архів до УКУ у січні 2010 року. Основу архіву складають твори композиторів церковної музики, українських композиторів діяспори та власні композиції (автографи, копії, рідкісні видання та їх копії).

Найповнішими є колекції нот Артема Веделя та Нестора Нижанківського, творчій спадщині яких І. Соневицький присвятив основну увагу й опублікував про них кілька монографій і статтей. В архіві знаходяться матеріяли і документи до біографії композитора, фотоматеріяли, звукозаписи його творів, щоденники і нотатки, матеріяли з наукової діяльности, листування, а також декілька десятків книг, переважно з історії української музики.

Впродовж п'яти місяців праці над архівом студенти Львівської національної музичної академії ім. Миколи Лисенка під керівництвом проф. Юрія Ясіновського систематизували цей архів, склали попередній його реєстр. У червні-липні Марія Качмар, доброволець-бібліотекар Інституту літургійних наук, докладно описала нотну колекцію архіву.

28 вересня в Інституті відбулося представлення архіву до 85-ліття від дня народження композитора.

Учасників зустрічі привітав ректор УКУ о. д-р Борис Гудзяк і висловив особливу вдячність Н. Палідвор-Соневицькій за велику довіру до УКУ як достойного місця збереження цінних матеріялів. У свою чергу, вона розповіла про непростий шлях передання архіву до УКУ, а свій виступ завершила демонстрацією фільму про життя і творчість І. Соневицького.

Перегляд фільму став особливою емоційною подією зустрічі, нагадавши багато цікавих фактів з життя І. Соневицького, автора багатьох церковних творів.

На цьому зокрема наголосила проф. Стефанія Павлишин, яка часто спілкувалася з І. Соневицьким й опублікувала монографію та статті про його творчість.

Про зміст архіву І. Соневицького, бібліотеку та форми їх опрацювання розповів Ю. Ясіновський, під керівництвом якого архівної справи навчаються працівники інституту та студенти Львівської музичної академії.

Про вагоміші результати цієї праці йшлося у виступах М. Качмар – „Нотна колекція музичної україніки в архіві Ігоря Соневицького" та Євгенії Лазаревич – „Матеріяли до біографії Нестора Нижанківського в архіві І. Соневицького".

Про особливості збереження і реставрацію цінних архівних матеріялів поділилися Леся Дзендзелюк та Ніла Вергун. А проф. Ганна Карась з Івано-Франківська, яка досліджує творчість композиторів української еміґрації, наголосила, що саме наукові студії над творчим доробком та колом зацікавлень І. Соневицького є в його особі одним з найкращих прикладів великого значення творчости українців в діяспорі у розбудові української культури.

2 жовтня Н. Палідвор-Соневицька побувала у місті своєї юности – Івано-Франківську: відвідала катедральний собор Святого Воскресіння, де під час Служби Божої звучав хоровий твір І. Соневицького „Під твою милість".

Ганна Карась

Всеукраїнська конференція відбулася на Хортиці

ЗАПОРІЖЖЯ. – 14-15 жовтня відбулася Всеукраїнська науково-практична та громадсько-політична конференція „Суспільство і мова", яку організували Клясичний приватний університет, обласне об'єднання Всеукраїнського товариства „Просвіта" ім. Тараса Шевченка, Запорізький січовий соціяльно-педагогічний комплекс „Січове духовне братство" та Приватний науково-освітній центр „Січова академія".

Учасниками конференції стали вчені, викладачі, студенти і представники громадських організацій та партій з Києва, Черкас, Івано-Франківська, Запоріжжя.

Перший день конференції пройшов на острові Хортиця, де учасники конференції, разом з іншими, взяли участь у святкуванні Покрови та Дня українського козацтва.

Другого дня, в ході пленарного засідання та роботи в секціях, обговорювався широкий спектр питань, пов'язаних з використанням, збереженням та розвитком української мови.

Замовити збірку доповідей, програму конференції та більш детальну інформацію можна телефоном (380-98) 436-2363, (380-99) 971-1536 або електронною поштою prosvita-zp@ukr.net.

Олег Ткаченко



Група учасників конференції на острові Хортиця.



Малюнки і вірші Ганни Федорчук з Рахова

РАХІВ, Закарпатська область. – Вперше маленька Анничка почала малювати на стінах квартири, у якій оселилися. Це були незвичайні, фантастичні квіти. „Мабуть, буде художницею наша доня", – сказав тоді батько Анатолій Волошин. Минули роки і слова його збулися.

Після закінчення середньої школи Ганна Федорчук вступила до Івано-Франківського педагогічного інституту на відділення початкового навчання. Саме тут їй запам'ятались лекції відомого викладача і живописця Миколи Фігеля. З-захопленням слухала його, не підозрюючи, що через багато років проявиться в неї потяг до пензля. Після закінчення інституту Г. Федорчук почала працювати учителем місцевої школи.

Сім років тому в неї з'явилось бажання малювати. Купила фарби. Відтоді вона малює.Часто їй здається, що фарби самі лягають на полотно, ледве вона доторкається до нього. Її картини відображають природу. І кожна несе в собі щось добре для душі. Малювання мисткиня супроводжує співом, адже в неї прекрасний голос – в сім'ї співають батьки і діти.

Перша виставка Г. Федорчук відбулася в рахівському готелі „Европа". Називалась вона „Озветься ще душа моя". На виставці було 30 полотен. Потім вона неодноразово брала участь в різних міських виставках. Наступна персональна виставка мала назву „Мелодії землі моеї".

Маленька внучка Софійка теж виявляє зацікавленість в бабусиному малюванні. Вони частенько разом ходять на замальовки нових сюжетів майбутніх картин.

Художниця також пише вірші. Вона вважає, що, малюючи, неможливо не співати чи не віршувати. Природа рідних Карпат сама до цього заохочує.

Олександер Костирко



Ганна Федорчук. „Дорога додому".



Ганна Федорчук



Ганна Федорчук. „Букет лісових дзвіночків".



Ганна Федорчук. „Багряна осінь".



Ганна Федорчук. „Сонячна доріжка".

Ганна Федорчук

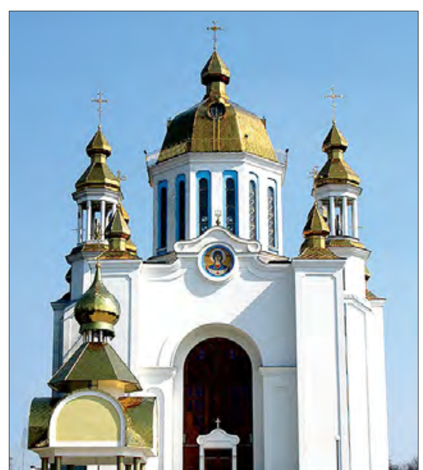
Мрія

Веселкою злітаю ввись.
лечу з краплинками, співаю.
Плекала мрію я колись,
як промінцем я стати маю.
На землю рідну зазирнуть
і в кожну душу, що сумує.
Своїм теплом всіх обгорнуть
і знати, що мене почують.
Солодких мрій, дитинства щем
живе в душі моїй і досі.
Лечу веселкою я ввись,
хоч надворі прозора осінь.

Осіннє

Облітає листя з каштанів,
тихо пісню співає землі.
В небі сумно останній танець
в парі вічній ведуть журавлі.
З жалем дивляться
в небо гнізда
і затихли зелені луги.
І мій голос летить, ще не пізно,
до вас, птахи мої дорогі!
Ви кружляли в моїм дитинстві
і душа моя рвалась ввись.
Бігла дівчинка в
слід вам в намисті –
може птахом стану колись?
Мрій чарівних
чистий серпанок
ткала з феями, як лиш могла.
В хаті маминій вийду на ґанок
й оглянуся-вже не мала.
Тільки б голос журливий чути,
як відгомін минулих літ.
Розірвать би людські пута
і податись за вами вслід.
Я б злітала з вами під хмари,
була б вільною серед зір.
Стук коліс розсіює чари
й повертає до рахівських гір.

Соборові – 20 років



Свято-Покровський катедральний собор у Рівному.

РІВНЕ. – 14 жовтня, на свято Покрови, у місті урочисто відзначено 20-річчя Свято-Покровського катедрального собору Української Православної Церкви Київського патріярхату, одного з найвеличніших і найвищих в Україні. Його висота сягає 55 метрів. Храм має 13 великих бань, що символізують Ісуса Христа і 12 апостолів, а також вісім малих бань. Перший наріжний камінь на церковному обійсті заклав Патріярх Мстислав у 1991 році.

Євген Цимбалюк

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040* • adukr@optonline.net



ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n., Inc.
187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347



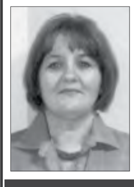
СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Професійний продавець забезпечення УНС
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3036) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: swelhasch@unamember.com



ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
2-ий Заступник президента
Професійний продавець забезпечення УНС
Ukrainian National Ass'n., Inc.
5 Stable Lane, Flemington, NJ 08822
Tel/ Fax: 908-7822-5451
e-mail: eugenemaria@comcast.net



ЮРІЙ СИМЧИК
Професійний продавець забезпечення УНС
YURIY SYMCZYK
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: symczyk@unamember.com



НІНА БІЛЬЧУК
Професійний продавець забезпечення УНС
NINA BILCHUK
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3025) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: bilchuk@unamember.com



ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: oksanauna@comcast.net

Шукаєте адвоката?
Натисніть UABA.ORG
Аоціяція Українських Правників Америки

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

"Знайди мене у цім шаленім світі
В ту мить, що вічністю стає
Знайди мене в осіннім верховитті
Знайди мене таку, яка я є.
І буду я пересипати ніжність
З осіннім листом у мою любов
І будеш ти пересипати ніжність
З осіннім листом у свою любов".

Українка, 53 роки, 5'8" ріст, шукає свою половину.

Тел.: (313) 289-9850

Жінка, яка проживає в околиці СУМ і Союзівки, шукає працю (з проживанням) по догляду за старшою жінкою.

Тел.: (845) 6747-6329

На продаж апартамент #32 в Українському селі у Сомерсет, Н. Дж. Одна спальня, вітальня, дек. Ціна $50,000 або інші пропозиції.

Тел.: (732) 991-1735 (мобільний)

Знайомство.
Жінка, яка проживає в Ню-Джерзі, бажає познайомитись з чоловіком для серйозних відносин. Вік від 65 років і більше.
Тел.: 973-842-1732.

Продається кондомініюм разом з меблями в Українському селі ім. св. Андрія у Норт Порті, Фла. 2 спальні, 2 лазнички, до спільного вжитку басейн. Ціна до узгіднення.
Тел. (941) 426-8708

Українка, 45 років, бажає зустріти громадянина США для серйозних взаємин.
Тел.: (862) 571-6654

До винайму 2-спальневий апартамент в 4-ох родинному будинку на тихій вулиці (one way) в Ньюарку, Н.Дж. на межі з South Orange NJ. Опалення і вода включені в оплату. Ціна за домовленням.
Тел.: (973) 735-7331.



LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036
(908) 925-0717

PACKAGES TO UKRAINE
BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Tall Free 1-800-965-7262

DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

•Туристичні послуги: авіяквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та европейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
•Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA, PA
645 W. 1st Ave.	565 Clifton Ave	1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (908) 241-2190	Tel.: (973) 916-1543	Tel.: (215) 969-4986
(888) 336-4776		(215) 728-6040

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytvyn,Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і околицях
ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**
Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльности

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

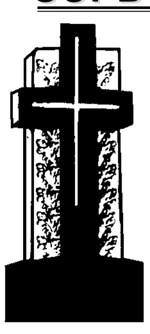
215 West 43 Street, Times Square, NY 10036
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

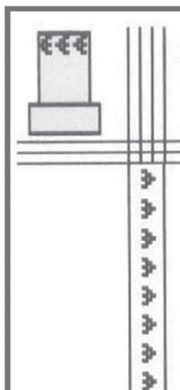
SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC



УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.



Oblast Memorials
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

У 50-ту річницю смерти композитора Миколи Фоменка

Останні дні свого життя композитор Микола Фоменко провів у Торонто – на запрошення голови ініціятивного комітету Оксани Бризгун-Соколик в справі видання платівки з його творів. Щасливий, повний нових задумів повертався він до Ню-Йорку. А два дні пізніше дружина композитора Ізабела зателефонувала, що М. Фоменко помер у сні. Це сталося 8 жовтня 1961 року.

Неочікувана, болюча вістка про смерть М. Фоменка вкрила смутком українську громаду, а особливо музичний та мистецький світ.

13 жовтня 1961 року відпровадили в останню путь композитора на кладовище у Савт Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі. Численні представники мистецького світу, приятелі, друзі від Українського Музичного Інституту (УМІ), якого покійний був одним з засновників та співпрацював до останніх днів свого життя.

У прощальному слові д-р Зіновій Лисько від дирекції УМІ сказав: „Микола Фоменко ще за життя увійшов в історію української музики, а майбутні дослідники тільки визначать його місце в єрархії музичних творців і діячів. Ім'я мистця – це не тільки його приватне ім'я, це назва своєрідного мистецького ідеалу. Отаким символом є і буде в історії музики ім'я Миколи Фоменка. І воно буде невмируще".

У наступні річниці відходу у вічність М. Фоменка пам'ять композитора вшановували концертами в США та Канаді.

У 1981 році, у 20-ту річницю смерти композитора, Юрій Оранський підготував доповідь „Альбом на екрані", ілюстровану музикою, прозірками, коментарями про життя і творчість М. Фоменка. Доповідь відбулася у багатьох містах США та в Торонто. З цієї нагоди у радіопрограмі „Голос Канади" О. Харченко провів інтерв'ю з Ю. Оранським, яке актуальне і сьогодні.

В Україні замовчувана музика та ім'я М. Фоменка вперше прозвучали перед проголошенням Незалежности України на фестивалі „Музика українського зарубіжжя" – до 100-ліття української еміґрації у Львові 18-26 квітня 1991 року. У ці дні Львів був у полоні музики. У найкращих залях найкращі виконавці давали концерти камерної, хорової, дитячої музики, виконували симфонічні твори, проводили теоретичні конференції.

М. Фоменко компонував музику в різних жанрах – для фортепіяна, струнної оркестри, скрипки, хору, сольоспіву. Усе це звучало на фестивалі.

25 квітня учасники події поїхали до Дрогобича, де відбувся концерт з участю виконавців міста. В концерті прозвучали твори М. Фоменка – хорові, фортепіянові та сольоспіви.

До участи в теоретичних конференціях був запрошений Ю. Оранський з доповіддю про життя і творчість М. Фоменка.

Всі залі, де відбувались концерти, були переповнені. Слухачі з захопленням сприймали твори композиторів українського закордоння.

Після фестивалю Ю. Оранський, на запрошення Спілки композиторів, виголосив в Харкові та Києві доповідь про М. Фоменка. Особливо зворушливою була зустріч в Харкові – М. Фоменко ніби повернувся до свого рідного міста, де у 1920-их роках навчався, а пізніше викладав у Харківській консерваторії, де писав свої перші твори, які виконувались по всій Україні. Його перша опера „Івасик Телесик" йшла в Москві на показі дитячих творів в 1940 році.

На доповідь прибули композитори, товариші з консерваторії. Та найбільш зворушливою була зустріч з проф. Галиною Тюменевою, викладачем історії української музики в Харківській консерваторії. Ім'я Г. Тюменевої пов'язане з М. Фоменком з передвоєнних років, з співпраці в цій консерваторії. Тут збереглись протокол засідання Спілки українських композиторів Харкова, де є підпис Г. Тюменевої, а також список композиторів і їхні домашні адреси.

Від того часу проминуло 20 років. Хотілося б, щоб прекрасна музика М. Фоменка частіше звучала по всій Україні та поза її межами.



Св. п. Микола Фоменко

Надія Оранська,
Фініксвіл, Пенсильванія



Під час виконання контати Миколи Фоменка „Слава Мазепі" на слова Яра Славутича у Філядельфія 28 жовтня 1967 року. На сцені – хор та оркестра Українського музичного інституту (диригент Юрій Оранський, квартет – Надія Оранська, Анізія Мірчук, Олімпія Гайдучок і Антоніна Лисенко).

Зі смутком повідомляємо, що в понеділок, 7 листопада 2011 р. відійшла у Божу вічність наша найдорожча

МАМА і БАБЦЯ



св. п.

АННА КІНЬ

нар. 1 лютого 1924 р. в Україні
Дружина пок. Стефана і мама пок. о. Богдана.

ПАНАХИДА була відправлена в середу, 9 листопада о год. 7:30 веч. в Smith, Seaman & Quackenbush, Inc. Funeral Home, Monroe, NY.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 10 листопада о год. 10 ранку в Українській католицькій церкві св. Андрія в Гемптонбурґу, Н. Й., а відтак на церковному цвинтарі св. Духа.

У глибокому смутку залишилися:

доньки – МАРІЙКА КІНЬ СЕЛЕЗНЬОВ
– ХРИСТЯ ПАВЛИК з чоловіком ОРЕСТОМ
внуки – СТЕФАН СЕЛЕЗНЬОВ
– МИХАЙЛО ПАВЛИК
внучка – ТАНЯ ПАВЛИК
та ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Вічна Її пам'ять!

З глибоким жалем повідомляємо, що 14 жовтня 2011 р. в Каліфорнії відійшов у Божу вічність на 94-му році життя

св. п.

інж. ЯРОСЛАВ БУКАЧЕВСЬКИЙ

нар. в Скалі Подільській над Збручем.

Залишив у глибокому смутку:

дружину – Ярославу
синів – Марка з дружиною Лізою і дітьми Максимом і Марисею в Ню-Джерзі
– Романа з дружиною Анею і дітьми Вірусею, Юліяною і Софійкою в Каліфорнії
сестру – Дарію Гусар в Торонто, Канада
ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді й Україні.

ПОМИНАЛЬНІ ЛІТУРГІЇ відправлено в:

- **Сан Луїс Обіспо, Каліф. - в церкві св. Анни;**
- **Норт Порт, Фла. - в церкві входу в Храм Пресвятої Богородиці;**
- **Пармі, Огайо - в церкві св. Андрія;**
- **Ню-Бронзвик, Н. Дж. - в церкві Різдва Пресвятої Богородиці;**
- **Jersey City, NJ - St. Anthony Mission Special Memorial Masses.**

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що 23-го жовтня 2011 р. відійшов у Вічність відомий український мистець



св. п.

Стефан Рожок

Нар. 22 липня 1917 р. в с. Розніків в Україні.

Похоронні відправи відбулися в понеділок, 31 жовтня 2011 р., в Українській католицькій церкві св. Миколая (вул. Попляр у Філядельфії) . Св. Літургія о год. 10:00 ранку.

Тлінні останки Покійного захоронено на цвинтарі Св. Марії (Факс Чейс коло Філядельфії) біля дружини Ванди Завадовскої, яка відійшла у Вічність в 1981 році.

Залишилися:
шваґерка – Іванна Возна
сестрінка – Марта Чайківська з родиною
сестрінок – Константин Возний з дружиною Марією і дітьми.

Вічна Йому Пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 5 листопада 2011 р. на 85-му році життя відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і СЕСТРА

св. п.

ІРИНА КЕРОД

з дому Кіцюк

народжена у Львові, Україна.
Дружина пок. Володимира і сестра пок. Юліяна Кіцюка.

В глибокому смутку залишені:

син	**– Адріян**
донька	**– Іванна**
брат	**– Ярослав з родиною**
сестра	**– Ольга з родиною**
внуки	**– Андрій, Василь, Олекса**
правнуки	**– Ганна і Елері**

ближча і дальша родина в Америці й Україні

Панахида відбулася в середу 9-го листопада 2011 р., о год. 9 ранку в похоронному заведенні Hagan Chamberlain Funeral Home, Bound Brook, NJ.

Похорон відбувся після Панахиди, о год. 11 ранку з церкви св. Михаїла, Hillsborough, NJ, на українському цвинтарі св. Андрія в South Bound Brook, NJ.

Просимо о молитви за душу Покійної.

Замість квітів просимо складати пожертви на потреби:

Ukrainian Catholic Education Foundation, (UCEF),
2247 West Chicago Ave., Chicago, IL 60622 або
St. Michael Ukrainian Catholic Church,
21 Shonnard Place, Yonkers, NY 10703.

ПОДЯКА

5 червня 2011 р. в Колюмбії, Мариланд з волі Всевишнього відійшов від нас у вічність на Вічну Ватру наш найдорожчий Муж, Тато і Дідусь

св. п.

Микола Богдан Коропецький

проживши 83 роки трудолюбного життя християнина, професійного вояка американської армії, лицаря Колюмба - 4 ступеня, пластуна - співзасновника пластового куреня "Орден Хрестоносців".

Перш за все, дякуємо Всечеснішому Отцю Деканові Тарасу Лончині і Всечесному Отцю Пароху Василеві Сівінському за відслуження Парастасу у похоронному заведенні McCully - Polyniak та відтак Отцю Парохові за відправлення усіх похоронних відправ у церкві свв. Петра і Павла та на цвинтарі св. Михаїла в Балтімор, Мариланд., де покійний Микола був похований з усіми військовими почестями.

Складаємо найсердечніші подяки усім рідним, приятелям, друзям та знайомим, що приїхали зблизька і далека на похоронні відправи, щоб своєю присутністю гідно вшанувати пам'ять покійного Миколи.

Дякуємо лицарям Колюмба за переведення молитви на вервиці перед Парастасом. Особлива подяка Яркові Ливицькому, ОХ, за почесну стійку з прапором Ордену Хрестоносців під час всіх похоронних відправ і його прощальні слова від Ордену та численну участь Хрестоносців.

Дякуємо Стефкові Шишці, ОХ, за провадження тризни. Найщиріша подяка Славкові Розумному за надіслані спомини про Миколу ще з їхніх юних літ, які відчитав Стефко Шишка на тризні. Велике спасибі Доркові Царикові за щирі слова прощання.

Дякуємо всім рідним, друзям і знайомим за молитви, вислови співчуття - особисті, листовні чи телефонічні, пожертви на Служби Божі та щедрі датки на добродійні цілі в пам'ять Покійного Миколи:

На УКУ (через УКОФ)	**$3,475.00**
Пласт - ЗСА	**770.00**
Пласт - Фонд "Сокіл"	**275.00**
Разом:	**$4,520.00**

дружина	**– Оксана**
сини	**– Марко із сином Русланом**
	– Андрій з дружиною Тамар та дітьми, Дам'яном, Дарчиком і Віктором
дочки	**– Таня з чоловіком Matthew Koropeckyj-Cox і дітьми Лідою і Данилком**
	– Уляна з чоловіком Андрієм Чорним та донечками Ізадорою і Зорянною
брат	**– Іван з дружиною Наталкою і дітьми та цілою родиною.**

Ділимося сумною вісткою, що 19 жовтня 2011 р. відійшла у Божу вічність на 85-му році життя наша найдорожча МАМА, БУНЯ і ПРАБУНЯ

св. п.

АНАСТАСІЯ РОМАНЯК

нар. 9 листопада 1925 р. в селі Радехів, Львівська обл.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відслужені 22 жовтня 2011 р. в Українській католицькій церкві св. ап. Андрія в Пармі, Огайо, а похована на цвинтарі свв. апостолів Петра і Павла та св. апостола Андрія.

Залишені в глибокому смутку:

син	**– ВОЛОДИМИР**
донька	**– МАРІЯННА з мужем ЗЕНОНОМ ЖИҐА**
внуки	**– ГРИЦЬ**
	– ІВАННА з мужем JIM KELLY
	– МАРКІЯН, ЛЕСЯ і ОЛЕНА
правнуки	**– COLIN, CHRISTOPHER, MATTHEW і NATHAN та ближча і дальша родина.**

Вічна Її пам'ть!

Різдвяні вітання 2011/2012



Дорогі читачі!

Привітайте Ваших рідних, друзів та приятелів з Різдвом Христовим і Новим Роком.

Дати святочних видань:

	Новий стиль	Старий стиль
„Свобода"	16 грудня	30 грудня 2011

Спеціяльні ціни на поздоровлення:

1/16	стор.	30 дол.
1/8	стор.	50 дол.
1/4	стор.	100 дол.
1/2	стор.	200 дол.
ціла	стор.	400 дол.

Приймаємо оголошення до 6 грудня 2011 р. – на новий стиль і до 20 грудня – на старий стиль.

У справі оголошень просимо телефонувати
(973) 292-9800, ext. 3040
Fax: (973) 644-9510 • E-mail: adukr@optonline.net

Чеки виписувати:
„Svoboda"
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054.